FESTA MAJOR

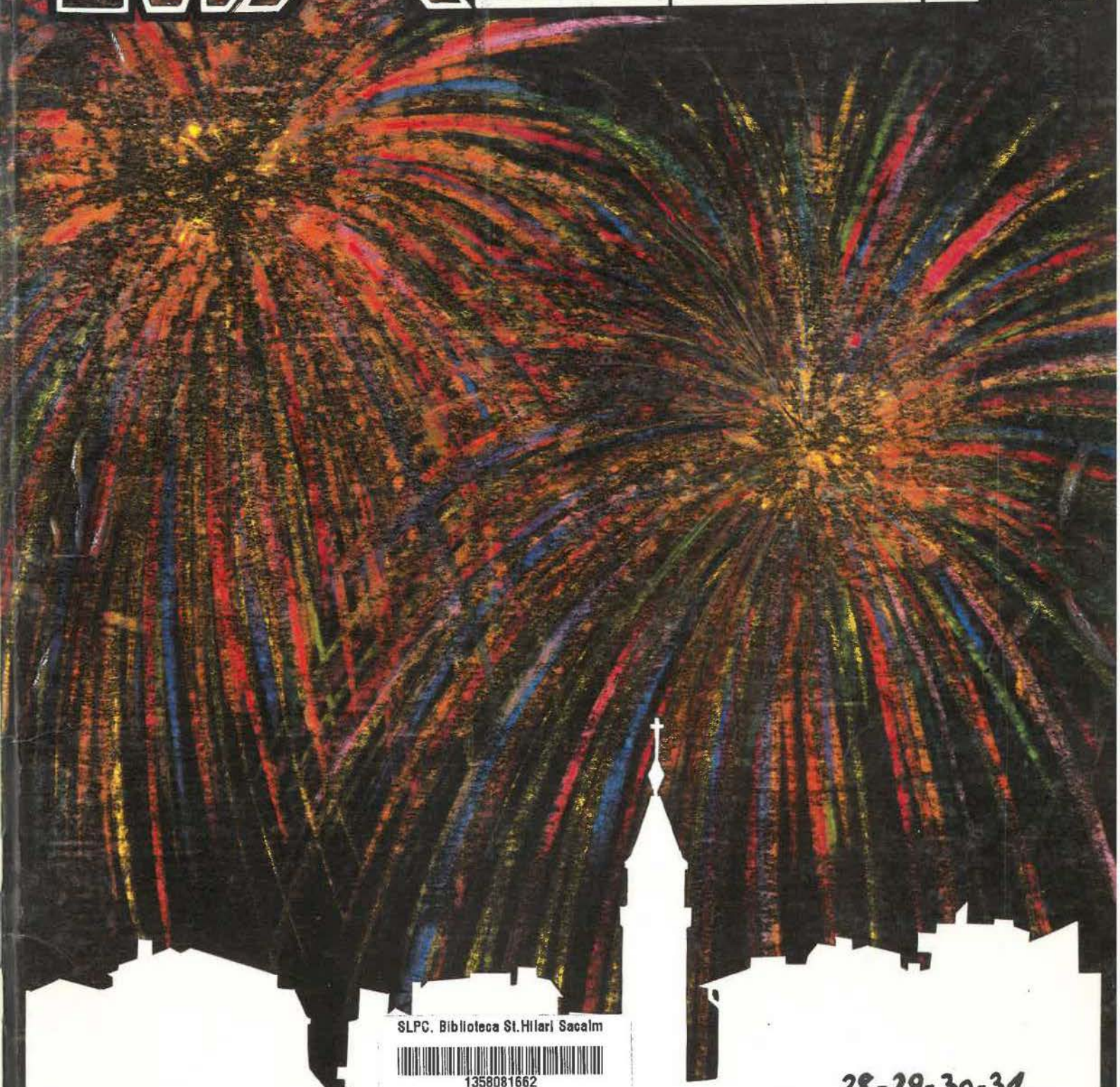

SLPC. Biblioteca St.Hilari Sacalm
1358081662

28-29-30-31

Sant Hilari Sacalm

Agost 1984



Un bucòlic paisatge de les Guilleries. Núria Tort.

La portada és de J. GARCIA DURAN, guanyador del 2n Concurs de Cartells per anar al programa de Festes.

SALUTACIÓ

Amics, un any més teniu a les vostres llars aquest programa de Festa Major, programa que aquest any servirà també per a fer un estracte d'alguns dels guanys i millores aconseguides per tot el poble, i que suplirà, donat l'elevat cost que suposava per les minses arques municipals, el butlletí informatiu. A l'ensems, esdevindrà per les properes generacions de la vila, un document escrit que passarà a formar part de la nostra història, en un temps no molt llunyà. D'aquesta manera lliguem dos fets molt característics nostres, que són: el treball de la feina feta i la festa, ja que sens dubte van units, aquí, a Sant Hilari.

També cal esmentar que enguany els nostres gegants, que durant cinquanta-quatre anys han presidit i acompanyat amb la seva presència les nostres festes, tindran per fi el dia 29 d'agost nom propi.

Ha passat l'any i és l'hora d'aturar-se, de fer balanç i de mirar enrera. Segur que hem tingut encerts i errors, però el que val és que s'han fet sacrificis i esforços honestos i notables per resoldre molts problemes que teníem, de la manera que hem cregut millor i més convenient per a la majoria.

Convé dedicar aquests dies a l'oci, als divertiments, a l'esplai i a l'alegria, perquè ens permeti recuperar forces i després poder programar amb imaginació, i donar un nou impuls amb l'energia necessària per a solventar els problemes, tant particulars com col·lectius que tenim els hilariencs. Cal continuar construint el poble envers un futur més esperançador de treball i llibertat, sense el qual no ens seria possible consolidar la democràcia.

La Festa Major ha tingut al llarg dels anys el denominador comú d'agafar-se a les fondes arrels del sentiment del poble, que són: el desig i les ganes de donar un aire popular a la festa, el de retrobar-nos els uns amb els altres i el de sentir el caliu de l'amistat i la germanor, d'acord amb l'impuls natural que tenim les persones a la convivència.

Vivim doncs aquesta Festa Major amb la màxima il·lusió i plenitud i posem novament tots junts l'esforç que calgui, perquè tots ens trobem bé en mig de tots i per tant sigui una vegada més una

Feliç i Bona Festa Major!

FRANCESC XAVIER ROSELL i TERRIS
Alcalde

EL MILLOR DE SANT HILARI: LA SEVA GENT

— Quan solem parlar de la contrada i la vila de St. Hilari Sacalm, de vegades caiem en tòpics, encara que puguin ser grans veritats. Per exemple: parlem només de les excel·lències de les seves aigües, dels seus boscs, de la varietat de verds i les meravelles naturals que es poden veure i gaudir.
Però, hom pensa que el millor de St. Hilari era i és la seva gent. Encara que, com en les millors famílies, hi pot haver de tot i força.

— En dir que el millor de la Vila era la seva gent, no pretenem dir que Déu hagués col·locat un sant a cada casa, no. Però sí que hi havia una cosa que desitjaria remarcar: tots ens coneixíem, i tots ens saludàvem! I quan hi ha coneixament i cordialitat, vol dir que hi ha amor. Ens estimàvem.
Des de les hores —parlo d'experiències viscudes de quan St. Hilari era una vila de mides justes: tenia uns tres mil habitants—, m'ha quedat una mena d'instint de saludar tothom. Fins i tot a la gent que m'he topat pels carrers de Barcelona, que jo pensava que havia de saludar i que en rebia mirades de sorpresa.

— Si el món fos ben organitzat, tots els homes i dones haurien de néixer o bé passar uns anys de la seva infància, adolescència o joventut en viles i pobles.

- *Sols quan haguéssin trepitjat i omplenat de natura i del do de Déu, cos i esperit...*
- *Quan haguessin après algunes lliçons de coses, les més pràctiques de llavis de pares i avis...*
- *Haguessin sabut deturar les passions d'estiu, vençuts els freds i els silencis d'hivern i conquerida la mirada de neu que no es deixa encegar...*
- *Un cop estiguessin ben amarats d'humanisme vertebrador d'aquell que gasta la gent de seny del país; gent que toca de peus a terra i té el cap posat al cel...*
- *I per damunt de tot: haguessin experimentat les petites felicitats de la vida d'un poble...*

a les hores podrien ser trasplantats, traslladats a les grans ciutats.

Josep M.ª Alimbau i Argila

VACANCES DELS VELLS

He descansat a Sant Hilari Sacalm dues setmanes del mes d'agost i això m'ha permés, ultra reposar en un clima òptim, observar el fenòmen del turisme de la tercera edat. La tranquil·la ciutat de les Guilleries, coneguda com la "vila de les cent fonts", ja fa molts anys que atreu estiuejants freturosos d'aire pur i aigües remeieres. Tanmateix, eren ben pocs els que s'ho podien permetre. La immensa majoria s'ho havien de mirar de lluny com tantes altres coses reservades *només* als sectors benestants de la societat.

D'uns anys ençà, el fenòmen és massiu, no sols per la presència perllongada de molta gent d'origen modest sino pel nombre d'excursions curtes organitzades per diferents centres de jubilats i agències de viatge. Pel Passeig de la Font del Ferro o els corriols de la Miranda; camí de la Font Vella o davant la Font del Cirerer, a tota hora s'hi veuen homes i dones de cabell blanc, no amb el posat ensopit que imposa el pas del temps, sinó amb insòlita vitalitat i goig de viure. Vaig comprovar que eren molt més nombroses les dones que els homes i que ells vestien i calçaven amb bon gust i discreció, que és una de les maneres de combatre els signes externs de l'ancianitat.

Tot plegat era força estimulant i, d'altra banda, desmuntava el tòpic cavernícola de "qualsevol temps passat fou millor". No és cert. El progrés científic, tècnic i social i, sobretot, l'extensió de la cultura i de les idees humanistes que dignifiquen la condició humana, canvia constantment les formes de vida de la gran majoria. Evidentment, encara hi ha una ínfima minoria de rics que enyoren les èpoques en què podien monopolitzar els bells paratges de la nostra Catalunya, viure servits per legions de criats i gaudir en exclussiva de temperatures fresques i aires fragants durant els tòrrids estius que fan insuportable la gran ciutat, particularment als vells de cor delicat i cossos sensibles a les humitats contaminades.

És una conquesta social que no sempre apreciem. Tenim més aviat una tendència a rondinar, a gemegar, cosa que, d'altra banda, afebleix les reserves anímiques necessàries per afrontar la vellesa i contrarestar-ne els estralls.

Quan Mossèn Cinto Verdaguer ca descobrir la Font Vella durant les seves excursions pel Montseny no podia imaginar que, alguns anys després, aquell bé de Déu d'aigua salutífera atrauria a milers d'homes i dones de tota edat que llegirien, commoguts, el poema que va inspirar-li:



"Tenia set d'aigua pura
lo meu cor enfebrosit
i enyorava la dolçura
de la deu de l'infinit.

Com lo raig d'eixa Font Vella
aboqueu vostra canella
en mon cor que s'esbadella
i em veureu, Jesús, guarit".

(Jacint Verdaguer, 1899).

Mossèn Cinto tenia 54 anys quan va escriure aquest poema. En aquell temps podia considerar-se un home vell. També això ha canviat i l'ancianitat arriba més tard perquè els homes i dones més generosos i clarividents han lluitat i lluiten per a millorar les condicions de vida. Sant Hilari Sacalm n'és la demostració. He tingut el goig de comprovar-ho.

Teresa PÀMIES
Escriptora

Article publicat a "PROGRÉS", Revista del barri de Collblanc
Any II - Número 10 - Setembre 1983

GUANYADORS DEL CONCURS LITERARI ESCOLAR LOCAL

1.er Premi 6.è Curs d'E.G.B. - Magda Masó Rojas

ERA UN MATÍ DE PRIMAVERA ALEGRE I ASSOLELLAT

Era un matí de primavera
alegre i assolellat
i vaig veure a la vorera
un ocell mig despullat.

Els arbres plens de floretetes
i les branques de pardals
i vaig veure unes noietes
que rentaven davantals.

Feia un solt molt bonic
i els nens estaven jugant.
Vaig veure un escorpí,
i una aranya filant.

La vista era grandiosa
i el camp era gegant.
Vaig trobar una flor preciosa
que l'anaven trepitjant.

Pel bosc hi corrien conills
i per el prat el pastor,
que acompanyat dels seus fills
mirave la gran verdor.

Vaig veure penjat d'un arbre,
un ninot esparrecat
en un matí de primavera
alegre i assolellat.

****

1.er Premi 7.è Curs d'E.G.B. - Carme Duran Pidevall

ESTIMEM LA NATURA

Un dia, en sortir de l'escola, els meus companys em preguntaren si volia anar a jugar a pilota amb ells, però jo vaig preferir anar al bosc per veure una mica la naturalesa, per poder fer la redacció sobre el tema: "estimem la natura".

Era una monòton dia de tardor, les meves sabates feien fressa en tocar les marrons fulles que cobrien el terra. En arribar al bosc em vaig asseure sota un arbre i cansada, em vaig adormir. No em volia adormir perquè havia anat a aquell bosc per contemplar la natura per la meva redacció però en el meu somni vaig poder-la contemplar molt millor.

Jo estava asseguda en una cadira davant d'una gran finestra. De cop i volta, dins la finestra, aparagué un paisatge d'estiu. Hi havia el mar amb nens, que rient, jugaven en la pàlida sorra. El mar estava ple de vaixells i sobre d'ells un gran sol amb un groc lluent i al fons d'aquell calorós paisatge es veia una illa tota plena de verdes palmeres que no es podien distingir gaire bé. Però aquell paisatge desaparegué quan a la finestra hi sortí aquell bosc, el bosc que jo estava somniant i em veia jo estirada sota d'aquell arbre. Sobre meu anaven caient fulles i fulles que ballaven amb el compàs del vent, però jo seguia allà asseguda en aquella cadira dins del meu somni contemplant un gran bosc ple de fulles dins d'un monòton dia de tardor. I aquest, com l'anterior, desaparegué i el paisatge es transformà en un llac glaçat i va aparèixer davant dels meus ulls. Hi devia fer molt fred i als cantons del llac hi havia el vestit blanc de l'hivern, la neu que anava essent trepitjada per les petxades de les botes dels nens que anaven a patinar sobre el llac. Aquest era transparent com una gota de pluja que cau el mes de maig, lluent com el mateix sol de primavera. El cel era gris i encara queien petites boletes de cotó que cobrien els gorrets dels nens que fruïen d'aquella tarda d'hivern. Però després de sentir un ocell cantar, un cop més el paisatge canvià en aparèixer un bonic matí de primavera. Un gall cantava sobre una teulada, els ocells entonaven boniques melodies, hi havia un sol meravellós que lluïa sobre aquell prat de flors grogues, vermelles, roses, blanques, blaves..., de tots colors. Alló era molt bonic. Aquell prat alegrava aquella casa i el gall cantava encara amb més força: kikirikí. Però allò que semblava un dibuix molt ben fet s'acabà quan una fulla caigué sobre el meu nas i em vaig despertar del meravellós somni. Havia pasat una hora, i en el somni havia passat un any. Començava a fer-se fosc, però jo havia pogut contemplar la natura dins les quatre estacions i així al dia següent vaig fer una redacció explicant com jo, en un somni, havia après a estimar la natura i des d'aquell dia la vaig respectar i estimar... i tot allò encara ho recordo.



Conservem la naturalesa.

1.er Premi 8.è Curs d'E.G.B. - Montserrat Duran Busquets

ESTIMEM LA NATURA

El sol acabava de deixar enrera la negror de la nit i llençava encara minsament els seus raigs; no obstant un blau intens dominava el paisatge eteri.

La calor em va empenyer cap al carrer i em feu endinsar per les boscúries foranes. M'hi vaig sentir feliç, lliure, viva. L'aire fresc de la matinada acaronava els meus llavis humits i els meus ulls fruïen d'aquell paisatge de conte de fades.

Els arbres, cims coronats per verdes nuvolades, feien rotllana al meu voltant i un mar de flors i gespa envaïa els meus peus, els ocells joves, des dels seus nius, demanaven enfurestits el seu aliment i els altres entonaven un estol de melodies composades per la natura.

De sobte vaig sentir un soroll eixordador que trencà a bocins aquell somni i el panorama va canviar totalment. Em trobava a casa i acabava de despertar-me. Vaig preparar-me per anar a treballar i vaig sortir amb presses cap al carrer. Tot era tan diferent que semblava impossible; ni tan sols una petita part del meu somni s'havia fet realitat: la grisor del cel m'enmalaltia. Ara també hi havia boscos, però aquests eren de gegantins gratacels; les flors s'havien transformat en papers i deixalles i l'únic soroll que sentia era el dels motors dels cotxes que semblaven grunys d'un ramat d'animals estranys.

Vaig començar a pensar i recordava que quan era petita tot era com en el somni i que en poc temps havia canviat; semblava que un gran despertador ens hagués desvetllat i que ens haguéssim trobat en un altre món; però no, no succeí així, la realitat havia estat sempre present i havíem estat els homes els que vàrem desfer aquella quimera; ara ja no podíem restar indiferents.

Si haguéssim apreciat el que teníem, no estaríem en aquest món de ferros, plàstics i ciment.

No, no l'estimàvem la natura, tot ho embrutíem i ho destruíem perquè ens feia nosa per anar fàcilment cap el gran futur que se'ns acostava ràpidament. No podíem perdre el temps en insignificàncies, no pensàvem en el que podia esdevenir. Només ara que ja no podem anar enrera hem obert els ulls i hem vist el resultat de la nostra despreocupació.

NOTES DEL CASAL

EL CASAL HA CRESCUT, EL CASAL S'HA FET GRAN

Aprofito l'avinantesa d'aquest programa per conversar uns minuts amb vosaltres, no faig cap escrit, solament us vull parlar.

Hem passat un any més i quan ets gran, que feixucs es fan els anys! Cada any que passa és com si et caigués una llosa damunt teu que et va aplastant. Que gran es ésser gran, va dir un pensador, i jo dic: Que feixuga es fa la vida quan ets gran; però dono gràcies al Senyor per les forces que em concedeix i per el goig que he experimentat en poder gaudir de la cloenda de les obres del Casal, d'aquest Casal "Can Blat" que tots volem, ajudem i estimem. El nostre Casal és acollidor i amb les reformes ha canviat molt, i això que es varen fer per pura casualitat i mercès al nostre benvolgut batlle, Sr. Rosell, perquè demana sempre més que jo. Hem tingut sort, perquè les quantitats fortes arriben de fora, jo recullo les mitjanes i petites d'aquí, amb l'ajuda sempre d'alguna altra senyora. Les primeres obres tots sabem que varen córrer a càrrec de l'Ajuntament, nosaltres vàrem pagar l'equipament, per el que previsorament ja teníem recollides unes cent trenta mil pessetes, i cadires i taules del Bar pagades; tots hem de recordar la primera vegada i també la segona que vàrem trucar a la vostra casa, millor dit al vostre cor i responguéreu esplèndidament, i a més amb cara riallera. Avui feliçment i amb una bona economia, comptem amb un fons per poder liquidar les que ara s'han fet, després d'haver esgotat totes les ajudes materials de fora d'ací, com la Generalitat, Diputació, Caixes, Bancs, i alguna que tenim pendent de contestació. No escric noms concrets per no oblidar-me de cap, perquè també hi han hagut altres entitats i persones que han ajudat i qualsevol donatiu és d'agrair, però tots els noms estan inscrits en els llibres del Casal i en el nostre cor. També donem les gràcies al poble i a la colònia estiuenca i en particular al nostre Ajuntament, que ha fet tots els passos per realitzar aquesta millora i ens ha ajudat moralment, i adhuc estava disposat a sufragar totes les despeses, ja que ha fet prou i estem satisfets perquè sempre està al nostre costat.

Els comptes de les obres estan exposats a la cartellera del Casal.

Podran comprovar que han sobrepassat els cinc milions i mig de pessetes incluïdes factures d'equipament. Esgotades les ajudes econòmiques, restaven per pagar un milió vuit-centes mil pessetes, però moltes factures ja estan pagades, i el que queda, no us espanteu, estigueu tranquils, que ja tenim previst pagar-ho tot. Quedarem pobrets i alegrets, amb honradesa i feliços, i crec que vosaltres, el que ens heu ajudat, també, perquè és com crear-vos un vitalici i diu molt a favor vostre. Sapiguem viure sempre units, juntem les mans, ja que la unió fa la força i si treballem junts qui sap si dintre de poc, a aquest Casal hi podrem ajuntar una petita residència per el que la necessiti. Qui sap, qui sap el que podrem fer! Jo, pot ser que ja no hi sigui, però... ja en vindran d'altres.

Feliç Festa Major, amb salut i prosperitat, i em queda la satisfacció de creure que si un jorn us necessitem de nou ens ajudareu.

Gràcies a tothom i també a tots una abraçada de sincera amistat d'aquesta velleta que se sent l'àvia de tots i que us estima.

SOLEDAD RIDAURA



Inauguració de les obres d'ampliació del Casal dels Avis.

OBRES D'AMPLIACIÓ DEL CASAL

Publicarem breus resums de comptes, ja que s'han llegit i aprovat en la VI Assemblea del dia 21 de juliol de 1984 i s'han exposat al tauler d'anuncis d'aquest Casal- Les obres han totalitzat la quantitat de 5.583.877,40 Ptes., i s'han cobert gràcies a la subvenció de 3.500.000,- Ptes. de la Generalitat de Catalunya i a les ajudes de l'Ajuntament, Casal dels Avis i Caixa de Pensions.

A l'ensems fem patent l'agraiment d'aquest Patronat a l'arquitecte municipal i col·laboradors que han portat la direcció de l'obra desinteressadament, i que fem extensiu a tots quants ens hagin ajudat d'una forma o altra.

XXXVIII HOMENATGE A L'ANCIANITAT

El Patronat es mostra així mateix agraït a les entitats econòmiques "la Caixa", Caixa d'Estalvis Provincial, Banca Catalana i Banc Popular Espanyol que ha contribuït a que la Festa de la Vellesa pugui seguir endavant.

L'administració del Casal del AVis està disposada a mostrar els comptes i a donar informació a qui hi estigui interessat.

EL PATRONAT



Amb el mestre Torras.

Parlem amb Toni Miralpeix que, des de petit, ha viscut l'esclat del fenomen musical a Sant Hilari i ell mateix n'ha estat protagonista destacat des de molts punts de vista. Fou de la mà de Lluís Torras que inicià els primers passos pel terreny musical, ha estat el primer en accedir a l'ensenyament superior de música, ha endegat pel seu compte la didàctica de la música al nostre poble, etc.

Toni, tu tens notícia que cap fill de Sant Hilari hagi destacat mai en cap faceta de la música?

No tinc notícia de cap músic o compositor, fill de St. Hilari, que hagi destacat d'una manera especial. No obstant, sé que hi van haver dos músics que varen deixar les seves petges gràcies a les seves ensenyances: en Pepet de Saleta i en Pau Torner.

Creus essencial la presència d'en Lluís Torras a Sant Hilari i la seva labor docent? Creus que sense ell l'afició a la música s'hauria desvetllat? Com t'ha influït?

El fet de venir a St. Hilari el mestre Lluís Torras va ser molt important, perquè aquí no hi havia ningú que es dediqués a l'ensenyament musical, i això va suposar que tothom que hi estava interessat en va poder aprendre. Sense ell, no sé el que hauria passat, però quasi segur que hauria estat més difícil que es desvetllés l'afició musical. Pel que fa a mi, si no hagués vingut ell, potser hauria anat jo a aprendre a Girona.

La seva influència en mi és molt important, perquè va ser el meu primer mestre i, a part d'això, li he d'agrair que, endemés de l'ensenyament del solfeig i del piano, m'ensenyés a estimar la música. Ell vivia la música i, aquesta vivència, la compartia amb els seus alumnes.

Quan vas plantejar-te seriosament de continuar amb la música? Sota quins mestres t'has format?

El moment decisiu en què vaig abocar-me per complet a la música, va ser, aproximadament, als 17 anys. Jo sabia que el camí escollit era el més difícil, perquè malauradament hi ha molt poca gent que pugui viure de la música, però de les vàries opcions que tenia, aquesta era la que més m'agradava, perquè en la música em sento realitzat plenament i, sortosament, puc dir que el meu treball és alhora el meu "hobby".

Fins el moment, m'he format amb els mestres: Lluís Torras, a St. Hilari, Joan E. Sánchez, a Girona, Joan Garcia Gago i Albert Giménez Attenelle, a Barcelona.

LA MÚSICA A SANT HILARI

És curiosa aquesta doble qualitat que s'ha donat en tu: la de l'alumne que lluita per perfeccionar els seus coneixements i la del professor, àvid de fer participar els altres de la pròpia ciència. Perquè t'ha atret tant la didàctica de la música?

La pedagogia musical és un dels camps que més em plauen. Quan estic davant la mainada intento que, al mateix temps que aprenen, es diverteixin i així, de pas, gaudeixo jo mateix. L'ensenyament vol dir donar el que tu saps, transmetre els coneixements i vivències adquirides i, si això s'aconsegueix, és la millor recompensa que es pot tenir. Estic molt content quan veig que en el poble ja hi ha un nombre considerable de nens i joves als quals agrada estudiar música i, de fet, ja fem música junts.



Alumnes d'en Toni Miralpeix.

Una altra faceta destacada dels qui heu treballat en el terreny musical ha estat l'intent de popularitzar la música: Petits Cantaires, Nois Alegres, col·laboració amb l'església, etc. Per què tot això?

Perquè les coses es demostren fent-les. Hi ha tota una colla de gent que creiem en el refrany "qui canta els seus mals espanta" i ens reunim en els diferents grups per passar l'estona, no per espantar mals solament, sinó per trobar-nos i fer amistat tot cantant. I, com que aquesta inquietud no és privilegi de cap edat determinada, funcionem des de fa gairebé quaranta anys, la coral "Els Nois Alegres" (fins fa poc, sota la batuta de l'expert director, Marià Brugués) on canten els majors d'edat, i els menuts, fa vuit anys que poden cantar a la coral "Petits Cantaires". O sigui que, per cantar, no importa l'edat. La veu és l'instrument musical més bonic i, de veu, tothom en té, per això crec que el cant coral és la manera més pràctica d'apropar la gent al coneixement de la música.

Creus que la música forma part de la formació integral de l'individu i que caldria programar-la com a assignatura obligatòria a l'ensenyament?

És molt evident que si. La música proporciona uns coneixements i vivències que cap altra assignatura no pot aportar amb tanta intensitat. Seria molt llarg d'explicar, els avantatges que proporciona, però en diré alguns: fa ser més sensible a l'entorn, desenvolupa la capacitat d'abstracció, et relaciona amb els altres, desenvolupa el sentit del ritme i del moviment, és un dels pocs llenguatges universals, obre les portes a la improvisació, a la imaginació, a la creació i, resumint, a la formació d'una personalitat més atenta a les coses boniques: la natura, l'art, etc.... Això, no és indispensable en l'ensenyament?

A quina alçada està la projecció musical en aquest moment al nostre poble a nivell de gent que aprèn? Hi ha la perspectiva que algun altre jove segueixi estudis superiors?

Les perspectives són bones i jo espero que, de la colla de jovent que estudia música, uns quants arribin a un nivell com per poder gaudir de les obres dels grans compositors i puguin, a més, dedicar-se a la música. De moment, tots estan en estudis elementals, però ja hi ha alumnes que despunten i espero molt d'ells. Vull aconseguir formar algun grup de música de cambra i, per això, ja hi ha alumnes que estudien amb professors especialitzats altres instruments que el piano, com pot ser el violí, el violoncel, etc.

Quina ha estat la finalitat d'endegar a St. Hilari una empresa tan costosa com els Festivals Internacionals de Música? Creus en la música d'alt espectacle per desvetllar inquietuds musicals? Ha tingut èxit l'empresa?

La finalitat dels Festivals Internacionals de Música és la d'apropar la gent a la música clàssica i crec que la millor manera de fer-ho és portant al Festival intèrprets destacats que puguin transmetre millor el llenguatge musical.

Malgrat que gairebé emplenem cada vegada el lloc on es fan els concerts, trobem a faltar una major assistència i col·laboració dels hilariencs i les entitats locals. Potser no hi donen la importància que té?...



El guitarrista N. Yepes.



Alumnes de l'escola de Barcelona.

Què sou, qui sou i què preteneu els Amics de la Música?

Els Amics de la Música som una colla de gent que volem potenciar les activitats musicals, que ja hi ha en el poble, i també donar a conèixer el món de la música. Ens agradaria que el nostre poble destaqués dels altres per la cultura musical endemés de l'aigua, els boscos i altres coses boniques que tenim.

Què ha de fer, què li aconsellaries que fes, un jove que vol aprendre música, o que sent atret pel conreu d'algun instrument concret?

Els consells que li donaria són: que comenci com més aviat millor, que es mentalitzi que, de música, no se'n sap mai prou i que vol molta voluntat, i que vagi amb el millor mestre que trobi, segons l'instrument que vulgui practicar.

Acabem la xerrada. Tant de bo que tots els esforços a favor de la música serveixin per al millorament moral i intel·lectual de la nostra petita comunitat.

F. DANÉS



El Trío Barcelona i E. Santiago.

PETITS CANTAIRES

La coral parroquial "Petits Cantaires" s'adhereix, com a entitat de la vila de Sant Hilari, a la preparació de la Festa Major i us deixa constància de les activitats dutes a terme al llarg d'aquest curs 1983-84.

De bon primer, i dins un caire familiar, cal destacar la "Castanyada", organitzada per a tota la coral i que servia com de benvinguda a tots aquells membres que s'iniciaven.

A últims de febrer se celebrà la "Cantada d'hivern", conjuntament amb la Coral "Ventijol", de Barcelona, i que resultà un èxit. Es va aconseguir un ambient verament nadalenc i de germanor.

Pel mes d'abril ens visitaren els components de la Coral de Vilanova i la Geltrú per a celebrar la 17ena trobada de Corals infantils a nivell de Catalunya. Se'ls tornà la visita el dia 6 de maig.

El dia 20 de maig hi hagué una concentració de corals infantils vingudes d'arreu de Catalunya, nou en total, per a celebrar la 5ena Trobada "Juguem cantant". Ho organitzava la nostra coral i fou un dia de molta festa i animació a la nostra vila.

Tanmateix, i com ja és tradicional, es varen cantar les "caramelles" per Pasqua Florida i es col·labora en les celebracions parroquials de més relleu.

Les activitats d'enguany acabaran amb la solemnització de l'Ofici solemne del primer dia de Festa Major amb els seus cants.

A aquesta coral hi poden pertànyer tots aquells nens i nenes que tinguin ganes de cantar i de fruir de la joia de viure en grup una amena convivència.

Hilariencs, la coral "Petits Cantaires" us desitja una bona Festa Major 1984!

L'equip responsable.



Trobada de Corals al Cinema Catalunya.

****

ELS NOSTRES GEGANTS

Costum fou en nostra terra i en diferents comarques
per motius i tradicions que el temps quasi s'ha emportat,
tenir unes gran figures, elles fetes de cartó
que als grans ens fan respecte i als petits un xic de por.

En són molt majestuosos, van vestits molt elegants,
tenen la cara bonica, aquests són nostres GEGANTS.
Que els tenim a Sant Hilari, ja fa més de cinquanta anys,
han vist les nostres engoixes, alegries i els afanys,
són els Comtes de la Vila, i també nostres companys.

Quan surten en les grans diades, pels nostres bonics carrers,
ells de paraules no en tenen, no poden pas dir-nos res,
mes em sembla que somrigoin perquè veuen que, el seu poble
és lloc de pau i progrés.

Quan ballen a la plaça, que és per la Festa Major,
al compàs d'una tonada que molt bé la sabem tots,
sa presència ens fa alegria, ens transmeten il·lusió
i nostres ulls s'humitegen, envoltats per l'emoció,
els nens i nenes s'aparten, se'ls miren amb atenció
d'altres pensem amb recança, quan també érem petits
que acompanyats del pare, els tocàvem el vestit.

El gegant i la geganta, amb sa majestuosa quietud,
després de fer la passada, se'n tornen a casa seva
rodejats dels caparruts. Han sortit a nostres places
anunciant Festa Major.

Tornaran un altre dia, amb sa mateixa bellesa
i amb son caminar calmós, a fer-vos anar a la plaça
a veure'ls ballar tots dos, i tornar sentir dintre nostre
aquell esclat d'emoció.

Són els gegants de la Vila, portadors de tradició,
una tradició bonica, malgrat que sa figura
sia feta de cartó; sa mirada és tan sincera
que semblen de debó.

D'ells ningú no se'n recorda, sols quan els veiem al carrer,
mes si tal vegada no hi fossin i no els veiéssim passar,
potser els petits plorarien, i els grans els trobaríem a faltar.

Joan Comas i Comajuan

COBERTURA DE LA RIERA VALLICROSA





Cobertura Riera Vallicrosa.





Diferents fases de les obres.

ESCOLA DE BELLES ARTS

Hola! Estem de festa i sempre va bé llegir una estona algunes coses sobre el nostre poble. Voldria parlar de l'Escola de Belles Arts, i ho faig amb unes preguntes... és interessant el dibuix i la pintura? ...quin paper juga l'Escola Municipal a Sant Hilari?

Bé, jo diria que tot és important, ja que la pintura i el dibuix, en totes les seves facetes i tècniques, i les arts en general, són formes de comunicació del nostre interior transmeses, a través del llapis, del pinzell, de la ploma, etc. a l'exterior. L'artista expressa el que sent, observa, pensa i sempre segons un estat d'ànim, a vegades potser una depressió, però sempre ho fa amb un to d'inspiració i il·lusió que li surt de la intimitat més seva i pròpia. A voltes també una obra és resultat d'uns moments d'evasió de les tensions de tota mena que hom té.

Si deixem de cantó l'estat emocional que promou l'art, m'agradaria parlar de la part pràctica, que potser és més important, de com obtenir uns coneixements que poden proporcionar en un futur al nen, el millor desenvolupament de qualsevol activitat de bon professional. Aquí voldria que el qui llegeixi aquest punt faci córrer la imaginació per deduir per ell mateix, que el dibuix, per no dir indispensable, és un factor molt necessari en moltes professions i activitats. Com diu el meu company Joan Mir, és un bon camí per adquirir cultura a través de l'art. Per això, i tancant una pregunta, creiem que aquesta escola de Belles Arts municipal és important i fa una bona labor.

En manca parlar una mica dels alumnes, que d'una manera directa són els nostres protagonistes. La seva tendresa, les ganes d'aprendre, la inquietud i la voluntat són molt bones per estimular-nos a continuar amb més ganes aquesta tasca, ja que mútuament ens encomanem l'entuasiasme.

Bona Festa Major!

NÚRIA TORT

L'ESCOLA DE BELLES ARTS DE SANT HILARI i la "FESTA MAJOR"

En aquests dies tot és joia i alegria, són les festes del nostre poble i la nòria, els "cavallitos", el tir i els firaires ens visiten com cada any. És un petit parèntesi, un moment de fer també el nostre balanç del que s'ha pogut fer a l'escola de Belles Arts al llarg del curs 83-84. Recordem el local, l'estufa, els alumnes grans i petits, els dies freds i no tan freds... res ha fet que ens deturèssim en la nostra tasca artística.

Per a mantenir una continuïtat, l'escola ha lluitat per aconseguir allò que diuen: "el que és difícil no és començar, sinó continuar...".

Amb aquesta idea de no aturar-nos mai i cercar nous i millors objectius, intentem apropar l'art a gran número de persones en les facetes del dibuix i de la pintura.

Cada curs que comença suposa plantejar-nos unes fites, i ara pretenem que els nostres alumnes tinguin un especial interès per a representar tot allò que de bonic té la nostra terra, les Guilleries i així mantenir un caliu i una unitat envers un concepte de comarca que nosaltres sentim i estimem.

Procurem fomentar l'amor al nostre paisatge, a les fonts, als masos i fins i tot a aquelles coses que potser són insignificants per a ulls no impregnats del sentiment artístic.

Ja en un altre apartat, vull dir que en acabar el curs els alumnes varen fer una exposició de les seves coses i treballs fets durant les classes, i que fou visitada per molts hilariencs. També durant el mes de juny es realitzà un concurs de dibuix i pintura a l'aire lliure, amb el patrocini de l'Ajuntament, i es va poder comprovar que cercar i trobar un racó per a pintar a Sant Hilari encara és possible.

JOAN MIR



Concurs Dibuix 1981.

L'ESPORT AL COL·LEGI SANT JOSEP, CAMPIONS!!!

Enguany l'esport ha portat satisfacció al Col·legi pel que fa a resultats, ja que la participació als Campionats Escolars Comarcals ha estat acompanyada de la consecució de dos títols provincials, un de ping-pong i un de minibàsquet.

És normal que els triomfs siguin la culminació d'un treball, d'un esforç col·lectiu i d'una planificació. Així intentem fer-ho, perquè per damunt del fet de participar hi ha l'interès del nano envers aquella activitat esportiva. Amb aquesta intenció mirem d'ampliar el camp de participació i no limitar-ho als grups de més edat. Amb tot, cal dir que l'esport a nivell de centre està encara lluny del que voldríem que fos, ja que convindria treballar més de cara a les nenes i amb alumnes de cicle inicial. Aquests són objectius a aconseguir cara al proper curs.

Dos aspectes voldríem remarcar referent a la pràctica de l'esport a l'escola: la quantitat i diversitat de coses extra-escolars que fa l'alumne i la manca de gent que s'entregui a la feina de promocionar, fomentar i mantenir l'esport. Sobre el primer aspecte és necessari que ajudem el nen a programar el seu temps fora de l'escola, i sobre l'altre punt val a dir que és el gran camp de batalla de col·legis i pobles; no hi ha gent que s'hi vulgui dedicar. D'aquesta manera la feina sempre cau sobre les mateixes persones i que aquestes se'n cansin, per manca d'ajuda material, personal i fins i tot diria que moral.

Bé, no era pas la nostra intenció queixar-nos a l'hora de començar a escriure, però...

Avui volíem parlar dels resultats de la temporada escolar i de com funciona l'esport a nivell d'escola. Els alumnes del Col·legi al llarg del curs practiquen els escacs, coordinats pel Sr. Gasull, el ping-pong, amb el Sr. Xavi, i el bàsquet amb l'Àngel Serradesanferm. Periòdicament es disputen campionats entre els mateixos alumnes i agafem aquests esports perquè els poden practicar tots els alumnes del centre. La Setmana de Sant Josep acostuma a ser una culminació de competicions i per això és tan esperada.



Equip de Ping-pong.

Però, on hi ha més interès és als Campionats Escolars. Enguany hem competit en Cross, ping-pong, escacs, minibàsquet i bàsquet. Quant a **cross** han participat més de 400 alumnes a les proves organitzades a Hostalric, Breda, Sant Hilari, Blanes i Riudellots. Quatre atletes varen disputar les Finals de Catalunya, i en Ll. Pallarols va quedar el primer classificat de la comarca de la Selva.

D'**escacs** teníem dos equips mixtes i un dels dos va quedar en segon lloc comarcal. Convé dir que en els esports d'equip primer es fan unes fases prèvies i els primers juguen les finals.

De **ping-pong** s'està treballant bé el "planter" i els dos equips d'alevins varen ocupar els primers llocs de la comarca; un d'ells aconseguia el títol de CAMPIONS PROVINCIALS a la fase final disputada al Pavelló de Palau. Guanyaren l'equip de l'Alt Empordà per un just i merescut 3-2.



Equip de Mini-bàsquet.

Referent al bàsquet, per primera vegada hem fet equip de mini, per allò que dèiem d'ampliar la base de participació. A les finals, disputades a Blanes, l'equip de **bàsquet infantil** assolí un meritori tercer lloc, després d'haver-se classificat campió del seu grup, amb catorze partits guanyats. D'haver pogut disposar de tots els jugadors el resultat hagués estat millor. Amb el **minibàsquet** hi hagué més sort. A la fase final es varen guanyar els dos partits, i la final es va fer contra l'equip del Col·legi Joan Batlle, de Blanes. El partit fou molt disputat i emocionant i la gent va gaudir de valent. Finalment, l'equip del col·legi Sant Josep es proclamava CAMPIÓ PROVINCIAL en guanyar per 39-30, després d'anar perdent fins als darrers minuts. L'alegria de tots els que hi érem fou molt gran i difícilment ho oblidarem.

Aquestes finals i aquests bons resultats posaven cloenda a una temporada d'esport escolar que potser no tornarem a repetir, perquè no és molt freqüent que un centre petit com el nostre, quedi per davant de col·legis que tenen molts centenars d'alumnes. Tot era acabar de manera brillant una campanya de treball de tots plegats.

Col·legi Sant Josep

"DECIMES"

(Homenatge al "Rector de Vallfogona").

I

La vista per tot arreu
estenc d'aquest món bullent
i ple d'anorreament
no comprenc gens el que es veu.
Mana el disbarat, Déu meu?
To són lletres enfilades
formant sigles endiablades.
Aviat serem simples ratlles
semblant engolides palles
dels rucs a les dentegades.

II

Avui demana tothom
el seu profit exigint
el dret d'anar escollint
el millor indret del món.
La muller fa els seus racons
deixant al marit cotnat.
El lladre, el mal assetiat,
el viciós..., són els primers.
Els bons semblen foraster,
per massa bons, castigats.

JOSEP GUTIERREZ I RODRIGUEZ

"AL·LEGORIA"

Sant Hilari Sacalm,
Aigua que brolla arreu,
Nimfes que en cada deu
Transvasen el seu salm.

Heura enfilant-se al sol
Ixent muntanya avall,
Làmines de cristall,
Ales verdes en vol,
Raigs d'or tenyint al sol,
Inacabat mirall.

Suau lloc on la natura
Al Paradís imita,
Camí sense mesura,
Al cant de l'aigua pura
La pau grana en collita,
Mentre l'encís perdura.

JOSEP GUTIERREZ I RODRIGUEZ

APUNTS DE LA LLAR INFANTIL "LES CENT FONTS"

La Generalitat de Catalunya en la seva "NORMATIVA DE LES LLARS D'INFANTS" ens parla de les condicions que han de regir en els Centres d'atenció assistencial i educativa als infants fins a sis anys.

Serà bo que recordem que els nens i nenes són el centre del nostre món i que la seva formació depèn molt de l'ambient que els envolta.

L'educació de l'infant comença en el mateix moment del seu naixement: és una responsabilitat dels pares però que implica tota la societat.

PRIMER ANY DE VIDA:

En el primer any de vida, l'infant avança en la motilitat, i passa d'una activitat inicialment reflexa a una activitat progressivament voluntària. És el període de la vida de l'infant en què experimenta una transformació més ràpida, gràcies a la plasticitat del seu sistema nerviós central. Això fa que les atencions que ha de rebre tinguin una importància cabdal.

Inicia també la consciència d'ell mateix gràcies a una diferenciació progressiva de les seves emocions i a un intercanvi més ric amb el món que l'envolta, principalment els adults pròxims, amb els quals va establint una comunicació creixent. Passa d'una depèndencia de l'adult, inicialment absoluta, a una certa independència pel que fa a la possibilitat de manipular objectes, observar-los des de diferents posicions i traslladar-se de forma independent.

L'INFANT D'1 A 2 ANYS:

L'infant continua fent, en aquest període, un gran nombre d'adquisicions motores, però també cognitives i d'afirmació personal. És un període caracteritzat per l'exploració sensòriomotora que, gràcies a la marxa i l'habilitat manual creixent, obre el seu camp d'acció.

És també un període caracteritzat per les conductes imitatives, tant en presència del model com quant aquest ha desaparegut. El joc imitatiu es converteix en una activitat important a la qual el nen d'aquesta edat dedica força estones, es recrea reproduint el que veu, ha vist o ha fet ell mateix. Aquest joc el fa avançar progressivament en el coneixement del món que l'envolta i és una font d'aprenentatges socials.

Cerca en les seves accions un lligam afectiu amb els altres i progressivament va aprenent a diferenciar-los. És caracteritza, també, per la creixent capacitat de comunicació, tant gestual com verbal. És el moment en què s'inicia el llenguatge oral...

L'INFANT DE 2 A 3 ANYS

L'infant d'aquesta edat adquireix una considerable autonomia. Es nota un progrés en el desenvolupament motor i en la seva personalitat: afirmació del "jo" personal i crisi d'oposició. És conscient d'ell mateix, i de la seva unitat com a persona, s'oposa amb el "no", buscant així la pròpia afirmació i la diferenciació entre ell i el que li ve de fora. Va prenent consciència de les possibilitats que se li ofereixen a la seva activitat pràctica i s'interessa pels resultats del seu propi treball. Aconsegueix una fita important en l'adquisició d'hàbits, fet que li proporciona satisfacció i l'ajuda a progressar en autonomia. Evoluciona en la capacitat de concentració, i això fa que pugui dedicar-se a activitats de més llarga durada. Progressa en la funció simbòlica i se situa en el nus mateix de la imitació diferida i el joc simbòlic, joc fictici que li permet de substituir la realitat concreta per imatges i símbols. És un període caracteritzat també per les adquisicions en el camp del llenguatge, i amb un enriquiment progressiu de vocabulari.

L'INFANT DE 3 A 4 ANYS:

En aquest període avança considerablement en les adquisicions psicomotores, en el llenguatge i en la simbolització. Gràcies a aquests nous aprenentatges té un coneixement més ampli de la realitat que l'envolta. El seu llenguatge s'enriqueix gradualment amb l'adquisició de vocabulari i d'estructures bàsiques de la llengua, i guanya seguretat en la seva comunicació. Comunicació que, d'altra banda, troba noves vies en l'expressió corporal i plàstica. Està marcat, encara, per una forta individualització. Necessita centrar-se en si mateix i en el seu propi cos i, a la vegada, cerca la intervenció de l'adult per consolidar la pròpia identitat. És capaç de relacionar-se amb els altres, amb alguns d'ells de forma molt sovintejada. Aquesta relació té un caire egocèntric: l'altre nen és un bon mirall per reflectir-s'hi.

Inicia, també, la seva capacitat d'establir relacions mentals, sobretot a partir de la percepció sensorial.



Cada any en programar les àrees: perceptiva-cognitiva, motora, social, psicotricitat,... i els hàbits de conducta, es té en compte l'etapa psicològica de cada nivell.

Gnes. Carmelites

****

LA FUNDACIÓ DEL CLUB TENNIS DE SANT HILARI

La pràctica del tennis a Sant Hilari és ben antiga, com correspon a una població que, anys enrera, havia acollit, els mesos d'estiu, innombrables famílies d'una classe social elevada. I aquest era el seu esport preferit.

Al Balneari de la Font Picant, pels anys vint, hi havia ja una pista de tennis per a ús exclusiu dels clients de l'hotel Martin que acudien puntualment a Sant Hilari, cada estiu, per fer cura d'aigües. Més tard, aquesta pràctica s'apropà al nucli urbà i es construí una rudimentària pista al costat del garatge de cal Ros. Els estiuejants eren els qui hi jugaven i els del poble continuàvem badant.

Més tard, a la piscina de Villaret es construí una pista de terra batuda d'una certa categoria. Els vailets del poble s'oferien a buscar les pilotes que sovint es "perdien" per entre mig dels boixos que, a manera de tanca, vorejaven la pista. D'aquesta manera nasqueren els primers afeccionats locals.

La construcció de la nova pista a Villaret i l'apertura d'una pista a Can Pere, foren el començament dels primers torneigs d'estiu que aplegaren un gran nombre d'afeccionats forasters i uns quants joves, i no tan joves, de la vila. De mica en mica, aquesta proporció s'anà invertint, i el tennis ja no fou, a Sant Hilari, una pràctica de minories. Hi acabà d'ajudar la construcció de dues noves pistes a la "Zona Residencial de Cal Sastre". Es pot dir que el tennis agafà un auge d'esport majoritari, raó per la qual es posen en marxa diversos torneigs organitzats ja per gent de la vila (El Porró, Torneig Villaret, Can Pere, Cal Sastre, Font Vella...). Se celebra també un "ranking" per tal de classificar els jugadors i establir les categories corresponents. Es el moment del naixement del CLUB DE TENNIS SANT HILARI per tal d'organitzar la pràctica d'aquest esport al llarg de tot l'any.

El 22 de novembre de 1983, membres destacats de la Federació Catalana de Tennis i de la Delegació de Girona, el batlle de la vila, Sr. Xavier Rosell, i un grup d'aficionats de Sant Hilari, canvien impressions sobre la Fundació oficial del Club de Tennis local i la construcció de tres pistes de tennis municipals als terrenys del Poliesportiu.

El dia 3 de desembre és convocada una reunió al Casal dels Avis. S'elegeix una junta directiva que presideix el Sr. Josep Masó Plenacosta. Es redacten els estatuts del Club per tal de presentar-los a la Direcció General de l'Esport per a la seva aprovació.

El dia 7 de març del 1984, el CLUB DE TENNIS SANT HILARI és inscrit al Registre de Clubs i Associacions Esportives de la Generalitat de Catalunya, amb el n.° 3278.

Al llarg d'aquest primer any de vida, el Club ha arribat a 82 socis. Tot un èxit per ser el començament.

ACTIVITATS DEL PRIMER ANY:

Primer Campionat d'hivern. 25 de febre al 7 d'abril.
Primera categoria (24 jugadors): Campió, Francesc Miralpeix Villegas; Sots-campió, Joan Alvarez Bartrés; Tercer, Albert Bonvehí Mas.

Segona categoria (24 jugadors): Campió, Joan Mas Almeda; Sots-campió, Frederic Bois Xifré; Tercer, Miquel Colom Puigdemont.

Tercera categoria (16 jugadors): Campió, Jaume Canaleta Argemí; Sots-campió, Ramon Llopis Donadeu; Tercer, Ignasi Rubio Ramírez.

El dia 12 de maig es va celebrar un sopar de germanor a l'Hostal Brugués, amb motiu de la fundació del Club i el lliurament de premis als guanyadors del Campionat d'Hivern.

Assistiren a l'acte l'alcalde Sr. Xavier Rosell, delegats d'esport Sr. R. Masferrer, i de cultura Sr. J. M.ª Vila.

Al Sr. Josep M.ª Vila, dissenyador de l'emblema del Club, li fou lliurada una placa commemorativa agraint-li la seva col·laboració.

També es donà a tots els assistents un clauer, record de la fundació del Club.

Després d'unes breus paraules per part del president del Club Sr. Masó i del delegat d'esports Sr. Masferrer, clogué l'acte l'alcalde Sr. X. Rosell.

30 de juny. FESTA DE L'ESPORT.

Com cada any en aquesta festa, els delegats de les diferents seccions esportives de Sant Hilari, escullen per votació el millor esportista local.

El Club Tennis Sant Hilari ha tingut l'honor que el guanyador d'aquest preciat guardó hagi recaigut en el tennista FRANCESC MIRALPEIX VILLEGAS.



El tennista Francesc Miralpeix, millor esportista 84.

També va tenir un accèsit el President del Club per la seva labor en pro del tennis.

Torneig del "Porró". 2 de juny al 14 de juliol.
Primera categoria (24 jugadors): Campió, Francesc Miralpeix Villegas; Sots-campió, Xavier Clos Busquets; Tercer, Xavier Colon Auguet.

Segona categoria (24 jugadors): Campió, Josep M.ª Aguilera Delgado; Sots-campió, Joan Soler Codinach; Tercer, Joan Güell Garcia.

Tercera categoria (20 jugadors): Campió, Salvador Fontané Masnou; Sots-campió, Miquel Colomer Font; Tercer, Josep Tous Tarradellas.

Campionat de dobles (8 parelles): Campions, Xavier Clos Busquets - Florenci Serras Vila; Sots-campions, Jordi Puig Masnou - Xavier Colon Auguet.

El dia 14 de juliol, a l'Hostal Cal Sastre, es va celebrar el sopar de germanor durant el qual es va fer entrega dels premis als guanyadors del Torneig "El Porró".

El president, en nom del Club, entregà una placa al soci i jugador Jaume Planas Massaneda per la seva col·laboració.

Clogué l'acte l'alcalde Sr. Xavier Rosell, animant als promotors i jugadors prometent fer tot el que calgui per a l'esport.

Amb la col·laboració del Club Tennis Sant Hilari se celebra, del 3 al 31 d'agost, el *Torneig Open de Villaret.* Les finals estan previstes per als dies de la Festa Major.

Temporada 1984-85. El dia 22 de setembre es començarà el *2on. Campionat d'hivern.*

Som l'entitat esportiva més jove de la vila. Malgrat tot, els nostres primers passos han estat ferms, com podeu veure, i d'una activitat contínua. La fundació del Club i la celebració de diversos torneigs, on tothom té cabuda, han estat les nostres primeres fites. Pensem, però, que el segon pas ha de ser el foment d'aquest esport entre la gent jove del nostre poble. El tennis ja no és una pràctica minoritària a casa nostra. Si el nombre de socis augmenta i es pogués reunir un nombre important de gent interessada en l'aprenentatge d'aquest esport, el Club i la Federació posaria a la seva disposició monitors experimentats que impartirien classes cada dissabte. És una ocasió que no podem perdre. Necessitem però, socis.

Mantenim, d'altra banda, contactes amb Clubs veïns per tal d'organitzar torneigs d'àmbit comarcal que donarien un interès més gran, des del punt de vista competitiu, al nostre tennis.

Si l'afeccionat local respon i, per tant, el Club prospera en nombre de socis, el tennis serà, en un futur ben immediat, un esport de majories.

LA JUNTA

LA LLAR PARROQUIAL

Si busquem en el diccionari Pompeu Fabra la paraula Llar trobarem que la defineix així: La casa que hom habita amb els seus. La Llar Parroquial (Joanet), doncs, vol ésser la casa d'acolliment de tots els feligresos de Sant Hilari Sacalm, Sant Mateu de Joanet, Santa Creu d'Horta, Sant Andreu de Bancells i de Sta. Margarida de Vellors, i el lloc que usen habitualment tant els diferents grups parroquials per desenvolupar llurs activitats, com els grups que es formen per realitzar una iniciativa concreta que sintonitzi amb l'esperit de la parròquia. La Llar Parroquial és simplement això: Un complex del qual tots els feligresos podem fer-ne ús sempre que ens reunim en nom de la parròquia o bé es portin a terme activitats pastorals.

Característiques del complex: Cuina semiindustrial, instal·lació d'aigua calenta i freda, tota classe d'utillatge, neveres i llar de foc; menjador per 70 persones; 6 habitacions amb 26 lliteres dobles i dues altres habitacions de dos llits cadascuna; lavabos, WC, i dutxes amb aigua calenta; sala d'estar-llar; 2 sales més per treballs manuals i reunions; pati, camp de futbol, camp de bàsquet i piscina. Fa 6 anys que es va obrir per acollir les colònies d'estiu de la parròquia, i abans de cada temporada es procura fer-hi unes millores. Actualment tot el complex està en molt bones condicions.

La direcció i administració va a càrrec del rector de la parròquia junt amb 5 pares de família que s'han ofert atentament per col·laborar per un període aproximat de 3 anys.

Cal tenir en compte que tota aquesta realitat és el resultat d'un projecte de parròquia que, sense descuidar la litúrgia, els sagraments, els malalts, etc., vol oferir espais pel diàleg, la convivència, l'educació del temps lliure, etc.. Aquest aspecte de la pastoral el considero realment important i, per consegüent, digne de consideració i estimació per part de tots els feligresos. Gràcies a Déu, des d'un principi es va poder confiar en un equip de matrimonis disposat a recolzar la idea, dedicant esforç i hores de treball per endegar la nostra llar parroquial, la qual cosa tots hem d'agrair. Avui, a més de l'ajuda de l'equip de direcció, ja comptem amb l'aprobació i simpatia de molts pares, jovent i mainada que n'han gaudit els serveis.

Aprofitant l'avinentesa d'aquest programa de festes, oferim, doncs, l'esmentat servei de la parròquia, la Llar Parroquial, a tots els fligrsos. Qur sigui la casa pairal on hi acudim per conviure i passar-nos-ho bé!

Mn. Joan Tuneu i Mir



Llar Parroquial de Joanet.

****

ACTES RELIGIOSOS

DIMECRES, dia 29

COMMEMORACIÓ DEL MARTIRI DE SANT JOAN BAPTISTA

A les 12: MISSA SOLEMNE CONCELEBRADA. Farà l'homilia Mn. Andreu Soler i Solei, Rector d'Osor. Els cants aniran a càrrec de la coral parroquial "Els Petits Cantaires".

DIJOUS, dia 30

ANIVERSARI DE LA DEDICACIÓ DEL TEMPLE PARROQUIAL

Vespertina, a les 8 de la tarda: MISSA SOLEMNE d'acció de gràcies.

DIVENDRES, dia 31

MEMÒRIA DELS DIFUNTS DE LA PARRÒQUIA

Vespertina, a les 8 de la tarda: MISSA SOLEMNE en sufragi dels difunts.

ACTES RECREATIUS

****

DIMARTS, dia 28

Tarda, a les 6'30: REPIC DE CAMPANES per anunciar la FESTA MAJOR.

INAUGURACIÓ DE L'EXPOSICIÓ FOTOGRÀFICA sobre el tema "LES FONTS DE SANT HILARI", a la taverna de l'aigua propietat del Sr. Ribot.

A les 7: Al Saló de Sessions "CRIDA DE FESTA MAJOR" a càrrec de l'Hnble. Sr. Miquel Coll i Alentorn, President del Parlament de Catalunya.

Nit, a les 10'30: CERCAVILA AMB PIROTÈCNIA pel grup "DRAC" i en acabar hi haurà "CREMAT" a la Plaça del Dr. Gravalosa.

DIMECRES, dia 29

Matí, a les 11: A l'Ajuntament, BATEIG DE LA PARELLA DE GEGANTS d'aquesta Vila, en seran padrins els Gegants Centenaris de Vic (Comtes d'Osona), es tiraran "BATAIAIES". Assistirà a l'acte l'Il·lustre Sr. Ramon Montañà i Salvans, Alcalde de Vic.

Seguidament CERCAVILA pel grup "TRIP I JOC" acompanyats dels GEGANTS, CAPARRUTS i NANS DE SANT HILARI i VIC.

Tarda, a les 4: Al Camp de Tir "Sant Hilari" Tirada Local.

A les 4'30: A la Sala de Festes "Club Villaret" CONCERT a càrrec de l'Orquestra JANIO MARTI.

A les 6: PARTIT DE FUTBOL. (Programes apart).

A les 7: A la Plaça Jacint Verdaguer, SARDANES per la Cobla CANIGÓ. (La segona sardana serà la del Ball de Gegants).

Nit, a les 11: A la Sala de Festes "Club Villaret" GRAN BALL DE FESTA MAJOR. Amb l'actuació de JANIO MARTI i la seva Orquestra.

DIJOUS, dia 30

Matí, a les 12: A la Plaça Jacint Verdaguer, actuació per a la mainada a càrrec del grup "TITELLES NAIP".

Tarda, a les 7: Al passeig Font Vella, SARDANES per la Cobla CANIGÓ. (La segona sardana serà la del Ball dels Gegants).

Nit, a les 11: A la Sala de Festes "Club Villaret" GRAN BALL a càrrec del Conjunt "TROPICANA".

DIVENDRES, dia 31

Matí, a les 11: DESFILADA de les MAJORETTES DE BREDA, acompanyades pels Gegants i Caparruts de Sant Hilari.

Tarda, a les 7: Al Cinema Catalunya, actuació de l'ESBART DANSAIRE DE SANT JOAN D'ESPÍ. (Entrada gratuïta).

Nit, a les 11: A la Sala de Festes "Club Villaret", GRAN BALL a càrrec del Conjunt VIRGINIA i actuació de "MARY SANTPERE".

DISSABTE, dia 1

Tarda, a les 5: 1.ª "Ginkama" Motorista Riera Vallicrosa. (Per a més informació a l'Ajuntament).

NOTES: - Durant aquests dies hi hauran diferentes activitats al Pavelló d'Esports. (Programes a part).

- La Comissió podrà modificar el present programa si causes imprevistes li obliguessin a fer-ho.

ORGANITZA: Comissió de Festes.

PATROCINA: Ajuntament de Sant Hilari Sacalm.

****

PROGRAMACIÓ DE CINEMA

CINEMA TIVOLI

Dimarts, dia 28:	LA LOLA NOS LLEVA AL HUERTO
Dimecres, dia 29:	EL RETORNO DE JEDI
Dijous, dia 30:	LA MUERTE DE MIKEL
Divendres, dia 31:	DOS SUPERESBIRROS

Horaris: A les 5, 7'30 i 10'30, cada dia.



Visita del Conseller d'Ensenyament Sr. Guitart.



Actuació de la Polifònica de Girona.



Concentració de Gegants.



Inauguració enllumenat del Camp de Futbol.

CRÒNICA DE L'ANY

1983

AGOST

- Festa Major. Pregó a càrrec del professor Antoni Pladevall i Font.
- Cercavila.
- Ball dels Gegants.
- II Moto Cross al circuit "Els Cortals".
- Festivals Infantils.
- Tirada al plat, al camp de Tir "Sant Hilari".
- Final del campionat Open de Tenis.
- VI Festival Internacional de Música.
- Inauguració enllumenat del camp de futbol.
- Exposicions a la biblioteca de "la Caixa".
- Sardanes.
- Exposició de motius de Festa Major a la Cooperativa.

SETEMBRE

- Sardanes.
- Diada Nacional de Catalunya. Sardanes.
- Clausura dels concerts d'estiu.
- Festa Major del Pla de les Arenes.

OCTUBRE

- II Exposició de bolets.

NOVEMBRE

- XI Cross al Pla de les Arenes.
- Presentació de la nova revista local "Temps".
- Festa Major de St. Andreu de Bancells.
- Castanyada popular al Carrer Josep Ximeno.
- Cross escolar al Pla de les Arenes.

DESEMBRE

- Concurs de Fotografia.
- Concurs de Pessebres.
- Pessebre del G.E.H. al cim de Sant Miquel.
- Vetllada nadalenca del Col·legi Sant Josep.
- Exposició de Treballs Manuals dels alumnes del Col·legi Sant Josep.

1984

GENER

- Concert a càrrec de la pianista Ester Pineda.
- Arrenjament del rellotge del campanar.
- Nova carrossa a la cabalcada dels Tres Reis.
- Concert de Sardanes per la Cobla "Selvatana".
- II Trial Indoor Sant Hilari.
- Trobada de Corals al Teatre Catalunya.
- Conferència sobre "L'evolució del comerç i del comerciant".
- Festa de l'Associació de Pares de Família.

FEBRER

- Inauguració de l'emissora de ràdio municipal.
- Rally de cotxes antics.
- Pas del Rally Costa Brava.
- Visita del Conseller Sr. Bigatà.

MARÇ

- Festa de Carnestoltes.
- Setmana cultural i esportiva del Col·legi Sant Josep.
- Teatre amb "Els Nois Alegres".
- Inauguració de la 2na línia de FECSA.
- Visita del Conseller Sr. Guitart.
- Concurs de pastissos d'elaboració casolana.

ABRIL

- Festa de l'arbre.
- Cantades de caramelles per "Els Nois Alegres" i "Petits Cantaires".
- Celebració de Sant Jordi.
- Aniversari de la Inauguració del Casal dels Avis.
- Exposició de pintors de les Guilleries, amb temes de la terra.
- Exposició dels treballs dels alumnes de l'Escola de Belles Arts.
- Via-Crucis Vivent.
- Concert de Sardanes al Teatre Catalunya.

MAIG

- Finals de la IV Lliga del Montseny de Petanca. Organitzat pel C. P. St. Hilari.
- Fogarons de Sant Isidre.
- Fundació del Club Tenis Sant Hilari.
- Revetlla popular al Pla del Campaner. Cursa Mundial d'Ànecs.
- Homenatge al mestre Sr. Pere Reixach, després de 40 anys de magisteri a Sant Hilari.
- Trobada coral "Juguem tot cantant".
- I Setmana Gastronòmica. Gran Sopar eròtic-afrodisíac.
- I Footing Girona-Sant Hilari.
- Actuació de diverses corals amb motiu de la Pentacosta.
- Aplec a l'ermita del Nen Jesús de Praga.

JUNY

- Slalom puntuable pel Campionat de Catalunya.
- Èxit de l'agrupació de teatre "Els Nois Alegres" al Festival de Teatre Amateur de Tàrrega (nou distincions honorífiques).
- Inauguració de les obres de l'ampliació del Casal i Homenatge a la Vellesa.
- Concentració de gegants.
- Concurs de pesca al pantà de Susqueda.
- Campanya "Catalunya cara neta".
- Festes de fi de curs dels col·legis Dr. Morales i Sant Josep.
- Exposició d'herbes remeieres a l'Escola de la Natura.
- Quadrangular de Futbol Sala.
- Festa de l'esport. F. Miralpeix, escollit millor esportista local.
- "Els Nois Alegres" representen l'obra "Armand Gresca".
- VIII Concurs Literari Escolar Local.
- Concurs de Dibuix a l'aire lliure.

JULIOL

- Exposició de treballs al Casal dels Avis.
- Revetlla popular al Carrer de l'Hospital.
- Sardanes cada dijous.
- Concurs de cant d'ocells.
- VI marxa popular.
- Festa popular al Barri del Petrinxo.
- Festa dels "Quintos".
- Els Nois Alegres representen "Maria Rosa".
- VII Festival Internacional de Música amb la Coral Polifònica de Girona, alumnes de l'Escola de Música de Barcelona i de la localitat.
- Tir al blanc amb balinera i pistola.

AGOST

- Concurs de cartells per la portada del programa de Festes.
- IX Campionat Regional de Petanca.
- Exposicions a la biblioteca de "la Caixa".
- Concurs de tallada de troncs i xerrac mecànic.
- Festa popular al Barri del Serrat.
- El grup Inteatrex representarà "El càntir trencat".
- Revetlla a la Plaça de Cal Ros.
- Espectacle infantil "la Ganga".
- Sardanes cada dijous.
- Aplec a l'ermita de Mansolí Vell (Sta. Maria).
- VII Festival Internacional de Música, amb el "Trio Barcelona" i Enrique Santiago, el grup Tritonus, Narciso Yepes, Giorgy Sebök i el Nonet de Viena.
- Teatre per "Els Nois Alegres" amb les obres "Armand Gresca" i "Ni solter, ni casat, ni vidu".



Visita dels Consellers de Política Territorial i Obres Públiques Sr. Bigatà.



Nova Carrossa dels Reis.



III Cursa Mundial d'Ànecs a la festa popular del Pla del Campaner.



Inauguració de l'Emissora Municipal.

RACÓ POÈTIC

QUINA VILA ÉS?

Reposo ja al camp,
que allí tot m'admira,
i florit l'estiu,
l'estiueig fascina!
Del doll d'aigua, el tast,
del sol, galania,
de l'aire, l'esplai.
A l'ombra dels pins,
–en la part més alta
de la Vila on sóc–
inspiraré l'aire,
respiraré pau
mentre el temps oblido
a prop del Serrat.
Somriuré la gent
que somriu i parla,
sentint-nos germans
de fe i esperança.
Dins nostra Gran Llar,
amb les veus unides,
entonarem salms
pensant que la terra,
és ja un xic de Cel!

Cada ocell refila
per les cantonades,
i a la Plaça gran
hi haurà Cercavila,
Colònies d'infants
i els adéus dels "Quintos".
Els Hostals amb gent,
les Fonts visitades,
actes culturals,
seccions de Teatre,
els balcons amb flors,
la Vila que vibra
amb l'ànima endins
i el cor al defora.
Sardanes, Casal
on canten corrandes.
Són bons els infants
que els avis imiten
car vénen d'arrel
de molt fèrtil terra!
QUINA VILA ÉS?
Si dic Sant Hilari...
Fins ho dic de més.

FRANCESCA FABRA

NIT D'ESTIU A SANT HILARI SACALM

És una vila gràcil i polida;
tota ella és un jardí sempre florit,
on roses i clavells en cada ampit
ens fa l'estada més amorosida.

Avui l'he vista dolçament adormida
en la clarícia tènue de la nit:
l'aire era quiet, ni el més remot brogit
trencava el seu alè, que al goig convida.

Pel cel, en mig d'estels, el quart creixent,
tímid, assaja nimbes de claror;
la sombra del Montseny a l'horitzó,
lluu gallerets com art d'encantament;
i aquí a tocar, al cor del llarg passeig,
la Font del Ferro fa un lleu cantoreig.

JOSEP SANTACANA i TUSQUELLAS

UNA VIDA DEDICADA A UNA ESCOLA



La meva primera estada, era solter, fou a Can Candi, amb la Sra. Angeleta Ridaura per després anar a Can Vila, la ferreria. Ens vàrem casar i ja ocupàrem el pis dels baixos de l'Ajuntament.

En Pere Reixach i Masó, el Sr. Reixach, el Mestre, ja no té alumnes en una classe, ni va cada dia al col·legi com abans i la seva vida ha canviat radicalment perquè li ha arribat el moment en què la llei mana retirar-se.

Que una persona es jubili no té res de significatiu pel no jubilat, però en aquest cas la cosa és diferent, perquè el Sr. Reixach ha estat durant quaranta anys, quaranta, mestre de Sant Hilari. Es creu que és un dels pocs casos que s'han donat a nivell de l'Estat i cregut oportú fer arribar als convilatans aspectes de la vida d'un home que ha donat els millors anys de la seva existència a la tasca de formar la nostra mainada.

Ell ja sabia que la seva trajectòria dins l'ensenyament s'acabava en iniciar-se l'any 84 i semblava conformat, però ell mateix ens deia que és com aquell familiar que saps que s'ha de morir, te'n fas el càrrec, però quan és l'hora et ve la pena i el sentiment.

He anat a casa seva i durant tota la tarda hem enraonat de moltes coses, ja que els records i les vivències afluïen constantment a la conversa. Ell és un home afable, de bon aspecte i encara amb capacitat per haver continuat uns anys més amb els nanos, però... De la manera que és ha tingut de patir durant molts matins quan el subconscient et diu que en aixecar-te t'espera el col·legi, el bullici i l'aldarull d'un pati i el treball en unes aules. Quantes vegades a mig matí no ha enyorat el guix, la pissarra, la xarla amb un company o simplement la contemplació d'un marrec engrescat en el joc o en la feina...

Neix l'any 1917 a Cornellà de Terri, poblet proper a Banyoles, en una família de pagesos masovers. Aprèn les primeres lletres a Mata i anirà a Banyoles a fer primària i després el Batxillerat. L'any 35 fa les oposicions per entrar a l'Escola Normal de Girona per poder fer els estudis de Magisteri. La guerra civil no beneficiarà els seus projectes i finalment l'any 1941 obté una plaça, amb caire provisional, a Bordils. Anirà a fer la mili a Santiago i d'allà demanarà lloc, i d'entre més de 100 pobles li toca Sant Hilari, poble que haurà de cercar en un mapa. Pren possessió el primer de gener del 44, amb un sou de 5.000 ptes. l'any.

"L'ànima em va caure els peus, escolta'm. Semblava que havia anat a les "Batuecas". Quan pel mes de desembre vaig venir a veure el poble com era em vaig desanimar de valent. Era un poble que, ajudat per la postguerra, respirava pobresa en el sentit més ampli de la paraula –no em refereixo únicament al factor econòmic–.

Com va canviar la seva vida personal aquí?

"Mira, escolta'm una cosa –ho diu a cada resposta– *el fet més diferencial és que passava del pla a la muntanya, no sé si m'entens; no era aquest el meu paisatge. El clima també era més fred, estava lluny de la família...*

Dificultats econòmiques? tantes com vulguis. De classes particulars no en sortien perquè no hi havia diners i només cobrava 6.000 ptes., ja m'explicaràs!".

Com era fer de mestre aquells temps?

Hi havia unitària de nens i de nenes. Això suposava que en una classe hi tenia en Quimet Raset, ja el coneixes, amb encara no tres anys i en Vadó Pidevall amb 15 o 16.

Organitzava la classe en tres grups i havia de procurar que mentre estava amb uns, els altres tinguessin feina. Encara que no ho sembli, es treballava de valent.

Sr. Reixach, quan l'any 44 arriba a Sant Hilari, com era el flamant Col·legi, inaugurat durant la guerra?

–Aquí s'afanya a contestar– *Escolta'm una cosa, era com un cotxe nou maltractat per la guerra (fou hospital) i també diria que pel desinterès dels polítics locals envers el centre.*

El col·legi era fet amb tot el nas, un senyor col·legi, potser dels millors de Catalunya, però havia envellit ràpidament. Recordo que no es varen posar tots els vidres trencats fins que fou alcalde l'Enric Serres, i se n'hagueren de posar, 168!

Perquè el desinterès?

Durant la guerra l'escola parroquial i la de les monges no varen poder funcionar degut a la situació política, i en acabar i donar-se el triomf dels nacionals, els responsables municipals varen prestar més atenció i protecció a l'escola parroquial. Es tardà bastant de temps a què hi hagués una veritable atenció per l'Escola Nacional, àdhuc teníem problemes per poder cremar llenya.

Aquí voldria fer un incís i dir que mai no vaig tenir ni el més petit problema amb aquells mossens i responsables que portaven l'escola parroquial. Sempre ens consideràvem com amics i no com a contrincants; hi havia una bona relació i freqüents contactes i el mateix puc dir d'ara.

Mentre anem enraonant, la seva senyora, la seva dona de sempre, és davant nostre i més que escoltar, mira el seu marit amb preocupació perquè fa un parell de dies que no es troba bé. Amb una mirada comprensiva i aquiescent, sembla distant, però no ho està, ha estat sempre al costat del seu marit, en els moments bons i en els no tan bons.

Aquelles classes del vespre? Mira, en tinc un gran record. Dissortadament els pares treien els nanos del col·legi molt joves perquè anessin a fer un petit jornal. Un cop més grans, els pares s'adonaven que el fill sabia ben poc i s'organitzaren unes classes de 8 a 9'30 del vespre. Per a mi era una ajuda econòmica i per a molts foren unes aprofitades hores, ja que hi aprengueren més que en els pocs anys d'escolaritat.

Com era la mainada abans?

La necessitat els feia aspirar a ser alguna cosa en la vida, a lluitar. Ara pots veure com molts dels industrials i gent amb responsabilitat del poble passaren per aquelles aules.

Avui és al revés, la canalla té de tot i li manca la motivació davant l'estudi i el treball. Són altres temps. Abans també t'atenien més i feien més cabal de tot, encara que el nen patia un enorme descontrol, es passaven moltes hores el carrer i els pares no tenien gaire interès per l'ensenyament...

Perquè no va marxar mai de Sant Hilari quan la professió permet canvis freqüents per cercar millors llocs?

Sóc estable per temperament i em costa canviar. També vaig entrar molt depressa en la vida de Sant Hilari, conegué la gent, el poble se'm confià i això em va fer arrelar. Vaig entendre els problemes del poble i se'm féu difícil marxar, perquè cada vegada estava més deslligat de Cornellà i més assentat aquí.

La meva vida de mestre a Sant Hilari la podria resumir en tres períodes:

- *de 1944 a 1958, on hi ha molt treball poc compensat, penúries de tota mena i s'intenta fer créixer i desenrotllar l'escola. Són anys difícils per a tothom. Hi ha l'escola unitària i la meva companya és la Josefa Soldevila.*
- *1958-1974, aquí el progrés que viu el poble repercuteix en l'escola. S'han llimat postures i problemes i per part dels responsables municipals hi ha més atenció al col·legi. Augmenta considerablement el nombre d'alumnes, principalment degut al fortíssim creixement de la població.*
- *1974-1984. S'amplia la graduació de l'ensenyament i es farà mixte. Es pot dir que augmenta molt la vitalitat del centre. Seria una etapa de perfeccionament, amb més mestres i noves teories que han de repercutir forçosament en la tasca pedagògica. S'està consolidant un treball i també rebem tota l'ajuda del municipi i dels organismes competents.*

És difícil ser director?

Sí—contesta ràpidament—, *perquè el tracte amb els estaments superiors, entengui's administració, i amb el professorat és fa difícil. Et trobes com en una situació en què no t'escolten els de dalt i amb problemes a l'hora de prendre decisions amb els mestres. Actualment els problemes són múltiples i complexos i això dificulta una mica la feina de direcció.*

Moments que recorda en especial...

Un de molt bonic fou quan, per les raons que fossin, la matrícula de l'any 1972 va augmentar en 126 alumnes en un sol curs..., també quan va canviar l'actitud de l'Ajuntament envers les Escoles Nacionals..., el fet de veure realitzades les importants obres que recentment s'hi han fet... i molts altres moments que ara se'm fa difícil concretar.

Alguns problemes o mals records...

Un dels més tristos quan l'any 1962 em vaig quedar només amb vuit alumnes per iniciar el curs, xifra que no arribava al mínim legal per obrir. Això fou degut a que la gent s'abocà, sense potser la deguda informació, a l'estudi del batxillerat, creient que tothom era bo per a fer-lo...

La pobra impressió que em va fer el col·legi quan vaig arribar, en veure que era una escola nova, bella i maltractada.

Quan s'havia començat el curs i els mestres designats no arribaven... i altres de més recents que prefereixo anar oblidant perquè seria gratar sobre ferides ja cicatritzades.

El Sr. Reixach és un home inquiet, nerviós, actiu, humil, casolà i no defuig parlar de tots aquells temes que fan referència a la seva feina i dedicació i només té paraules d'agraïment, de nostàlgia i de comprensió. Són 40 anys, els millors, dedicats a la mainada, a una professió, a una escola i a un poble. La seva existència va molt lligada a la vida del Col·legi Dr. Morales i d'aquí que sempre en tingui només paraules sentides amb estimació.



Salutació del nou director del Col·legi, Carles de Vicente.

L'Escola Pública com a edifici està bastant bé si tenim en compte que aviat tindran cinquanta anys. Són molt importants les obres recents de millora que s'hi han fet i ara només hi convindria una bona pintada i obres d'ampliació, com biblioteca i sala d'usos múltiples.

Polític...?

No, mai. Sempre he tingut un criteri però no he fet política. Cadascú que la interpreti com vulgui, ho comprenc tot i considero que totes les doctrines tenen coses bones i dolentes i que depèn del moment i com s'apliquin. Potser és millor confiar en les persones més que en les doctrines, al final és el carisme de la persona el que domina...



Sopar d'acomiadament i felicitació del Cap de Serveis d'Ensenyament Sra. Rigau.

Ressentit...?

En absolut. Ajudaria a qui fos, ja que el ressentiment no va amb la meva manera de ser. Desenganyat tampoc, perquè he acabat la meva vida professional content i satisfet, i potser he rebut més atencions de les que realment mereixia.

Tinc una immensa alegria quan veig gent que ara és gran i que eren alumnes meus; potser és aquella única manera en què el mestre es pot veure recompensat, realitzat i agraït. —Aquí el Sr. Reixach s'emociona un xic—. *Es una satisfacció difícilment explicable, però que tu comprendràs bé...*

Sí, Sr. Mestre, és una d'aquelles maneres en què els que ens dediquem a l'ensenyament ens veiem realitzats, penso i sento el mateix que vostè encara que sigui més jove.

Quan els alumnes deixen el col·legi, sents que els estimaves, que els trobaràs a faltar... i se'n van...

La conversa es va allargant i els temes surten de manera espontània. Li agrada enraonar al Sr. Reixach... Aquells... escolta'm una cosa,... tant se val,... a fè que, eh? enceten les frases i les seves respostes, és com si volgués remarcar-precisar allò que et va a dir.

Troba a faltar el col·legi?

Durant els primers dies terriblement, ho vaig sentir amb l'ànima. Ara el temps ho va curant, però sé que el meu lloc ja no és allà, que s'han anat trencant a poc a poc els lligams que m'unien a totes aquelles vides que eren els alumnes...

Actualment em dedico a no fer gaire res, m'he distribuït el dia de tal manera que no tinc temps de fer res, o ben poca cosa...

L'homenatge? És un gran i bell record. El dia abans pensava que seria una cosa i en fou una altra. A més d'inesperat, l'emoció m'abraçà al llarg de la festa, les paraules costaven de sortir i en conjunt vaig gaudir de valent. Algunes coses que es varen dir m'arribaren de veritat al cor...

Només haig de tornar a dir el que durant aquell dia gairebé el sentiment no em deixava ni dir: gràcies!

A llarg de l'entrevista, i ho deixo per el final, sense cap mena d'intenció, també han aflorat unes inoportunes i furtives llàgrimes. De manera innocent i mestre que també sóc, se m'ha ocorregut demanar-li com s'havia acomiadat dels seus alumnes. M'ha mirat i en pressa ha dit... plorant, i unes llàgrimes no vulgudes han carregat d'una forta emoció aquells moments. Mentre ell se les eixuga, m'empasso la saliva com puc i procuro anar a una altra qüestió. Llondro de mi, com s'ha d'acomiadar dels alumnes un home amb més de quaranta anys de dedicació als nanos sinó amb llàgrimes als ulls!

Abans de sortir de casa seva em mostra tot estofat la bonica reproducció en fusta que del col·legi Dr. Morales ha fet en Joan Comas, com obsequi dels ex-alumnes, del "seu" col·legi...

El Sr. Pere Reixach Masó ha clos el llibre dels seus anys de docència amb la dignitat de les coses ben fetes, i molts homes de Sant Hilari el tenen en algunes pàgines de la història personal viscuda en la infantesa.

Gràcies Sr. Reixach.

Àngel Serradesanferm i Valls

ESTAMPES DE CALAIXERA



El Noi Xato, en Lari Boig, en Pep dels Corbaiers, en Ficanys, en Pep de la Font, el Vell Panxa.



Una coberta dels homes de bosc.





Casament.



Casament.

BONICS I RECORDATS MOMENTS



Bateig

EL TEATRE A SANT HILARI

Una infinitat de lletres es podrien ajuntar per a parlar del teatre a Sant Hilari, i segurament que en deixaria moltes en el tinter, molts records, moltes anècdotes i molts noms, ara desapareguts, que han fet que St. Hilari sia un poble de tradició teatral. I no ho afirmo "a la babalà", sinó recolzant-me en el coneixement de vivències personals o de testimonis orals d'unes persones (alguns ja no estan entre nosaltres) que havien estat afeccionades de bona mena.

Girant els ulls enrera, veig amb enyorança, però nítidament, aquella cortina de bellut granatós de l'escenari del teatre Centre que està a punt d'aixecar-se per a presenciar una d'aquelles inoblidables representacions dels "Pastorets" en una diada de Nadal d'un any qualsevol. Semblava que no tenia prous ulls per a veure el dimoni de la vora, amb la seva veu que sortia "del fons de la terra", tal com deia la cançó. Era en Ramon Barbeta (1), un bon home que cada any per Nadal li tocava fer de dimoni malvat, i de cop, com si des de l'any passat hom ho estés esperant, i tal com ens diu en Segarra en el seu poema, sortien "aquells pastors dels meus somnis d'infant"; túniques, perruques, samarres, botes de vi... tot s'aplegava amb l'entusiasme dels actors per tal d'oferir a tot al públic, sempre molt nombrós, el gran espectacle de la Nit de Nadal. Durant molts anys, en Xicu Botella i en Joan Xandri, amb les seves interpretacions dels pastors, feren saltar de la cadira tant a grans com a petits. Més tard, l'esforç d'en Joan Bruguera i d'en Joan Fauria va impulsar la continuïtat de l'espectacle nadalenc, així com també tanta altra gent impossible de nombrar, ja que sempre serien pocs.

Passades les festes, i ja pels vols de Sant Josep, s'estrenava una obra amb la qual cada any relluïa el nom d'uns dels millors autors catalans: Russinyol, Segarra, Pitarra, Guimerà, etc.

Tot això i molts altres fets que han tingut lloc, però que seria llarg d'explicar, relacionats amb l'art de Talia, fan que a Sant Hilari el teatre hagi estat un dels suports culturals de més tradició i el més arrelat i així d'aquesta manera fem honor a Catalunya i a la nostra llengua.

Per la Coral "Els Nois Alegres" va ésser força fàcil trobar gent disposada a fer comèdia, tastant en el fet teatral un motiu de plaer, una recerca continuada de noves amistats i, sobretot, un enriquiment cultural.

Malgrat el progrés tècnic dels darrers anys, televisió, vídeos, cotxes, etc. i no parlem de les comoditats casolanes, l'afecció al teatre pot més que tot això, i fent honor als nostres precursors contribuïm a l'enriquiment del bagatge cultural del nostre poble.

Amb ganes de portar el nostre humil saber més lluny de les terres gironines, ens va il·lusionar el fet de poder presentar l'obra "M.ª ROSA" d'Àngel Guimerà, al Concurs de Teatre Amateur "Ciutat de Tàrrega". La veritat haig de dir, que no pensava ni que fossim convidats a l'esmentat concurs, però així va estar, i férem acte de presència amb la representació molt digna de l'obra, i amb la intenció de deixar Sant Hilari i les terres gironines en un bon lloc.

Conscients de la vàlua dels grups oponents, lluny del nostre pensament estava el poder aconseguir algun premi, però en aquell inoblidable vespre del nou de juny passat, el jurat qualificador va creure oportú que érem mereixedors de vuit premis. Aquella nit de sorpresa, d'emoció, de satisfacció, de palpar el fruit d'uns esforços constants, ha estat un incentiu per a tots nosaltres. Tanmateix, però, en nom de tots els meus companys, voldria que aquest reconeixement assolit, fos un homenatge a tots i a cada un dels homes i dones que ens han precedit en el fet de l'art teatral a la nostra vila.

Per acabar, només em resta expressar el meu agraïment a totes aquelles persones que, un cop aixecada la cortina, segueixen amb la seva presència les nostres actuacions més o menys encertades, establint una comunicació sincera en la que l'art escènic assoleix el seu punt culminant, conservant d'aquesta manera, encesa la torxa de l'afecció.

ENRIC GALLIFA i RIDAURA
Director de la Secció Teatral
"ELS NOIS ALEGRES"



La poesia des de Sant Hilari

TEMPS DE TARDOR

Un matí de tardor,
sol amagat,
pluja batent,
temps de tristor
hores de torment.
Arbres que tremolen
vent enfredorit,
fulles que volen
cauen i es perden,
tardor de fred humit.
Una llar marcida
i no per vent gelat,
allí, mare i filla
ploren la soledat;
ullets innocents
que esguarden el carrer,
cerquen un perquè,
un com i un què
el seu feixuc torment.
"Digues-me, mareta meva,
perquè a casa meva
una llar abans feliç,
ara, res no hi trobo,
i sóc tan infeliç!.
Perquè la pluja no m'agrada
i no aguanto el vent
quan abans, te'n recordes?
amb el pare assentada
amb quines mirades
contemplàvem el mal temps!;
ai mare! Perquè plores?
Tu també enyores
aquells bells moments?"
La dona, somiquejant
i amb veu tremolosa
alça la mirada
abans carinyosa,
ara negada
pel plor de l'engany.
"Filleta del meu cor!
Si jo et pogués donar
tot el que cerques i no trobes
tot el que tu desitges
i que tenies abans!.
Tu, petita, comprens
que aquesta llar
no és la d'altres anys:
anys curulls d'alegries,
temps sens desenganys.
El teu pare, filleta,
és qui et manca a la llar,
el pare que t'ensenyava
el so del tro,
la claror del llamp;
el pare que et cantava,
i que bonic era el seu cant!"
"Sí, mareta, sí,
on és el pare?
Jo l'aniré a cercar;
li diré: Vina amb mí
cap a casa, pare,
i la felicitat tornarà."
Escolta'm, filleta,
ton desig és sincer,
però la vida t'ensenya
que viure no és planer;
el pare no tornaria
malgrat que et veiés,
encara que tu dia a dia
el cridessis sens fer res més.
El teu pare, filleta,
dies fa que ens ha deixat..."
"I, on ha anat, mareta
que no el deixen tornar?
Què ha fet de dolent,
què ha fet als altres,
que s'hagi d'amagar,
o és que a nosaltres
ens ha deixat d'estimar?"
La nena, jove encara
amb un munt d'interrogants,
abraçant-se amb sa mare
plora l'enyorança
d'un pare emigrant.
La mare no respon,
li dol l'amargura
que l'orgull mai assenyat,
a la innocent criatura
la vida li ha esbaldrellat.
Amb quina ràbia recorda
aquell dia tan feliç,
ple de promeses d'amor;
però, on és l'alegria?
on és aquell gran tresor?
Només eren buides paraules,
paraules per al record.
Un matí de tardor,
sol amagat,
pluja batent,
temps de tristor
anys de torment.

Carme Timoneda i Gallart

XXV ANIVERSARI DEL CONCURS DE TALLA DE TRONCS



Els millors d'abans.

L'home de les Guilleries, de la terra, era avesat a una vida austera, difícil i dura perquè havia de lluitar contra la naturalesa. Les activitats bàsiques eren obtenir matèries primeres i per tant es dedicava a una poc productiva agricultura i, sobretot, a les feines que tot bosc exigeix.

Avui l'home de bosc no fa tantes hores, hi va en cotxe, cobra un bon jornal i la feina és menys carregosa. En un llunyà ahir, la cosa no era tan fàcil i calia un gran esforç des de la matinada del dilluns fins al capvespre del dissabte. Era un home obligat a lluitar contra els elements per a poder a vegades mal viure.

Aquests homes foguejats en mil dificultats eren capaços de qualsevol proesa perquè el cor i la força eren grans. En aquell ambient, surt un bon dia la idea de fer una competició de tallar troncs, com es fa al Nord, i és favorablement recollida pels bosquerols, que en el fons hi veuen una manera de rivalitzar en l'art de fer anar la destral i de destacar per sobre dels altres.

A finals dels anys 50 s'organitzen les primeres proves i s'han anat celebrant fins avui, amb alguna interrupció.



En Vadó de Can Iglésies, actual Campió.

La competició s'anà superant cada any i s'arribà a participar en un Campionat Provincial de Talla de Troncs a Girona, i en Lari de Vilabella i en Manel de Mascarbó, els ídols del moment, en foren guanyadors. En veure l'èxit, en Vadó de Can Iglésies i en Manel disputen el Campionat d'Espanya a Àvila i queden en segon lloc. Fou el moment més brillant.

El procés d'industrialització de Sant Hilari motivarà que les destrals restessin gairebé mudes per uns anys i aquells ocells de boec es trobaren engabiats fent anar una o altra màquina en una torneria —ells ja m'entenen quan dic això—.

No fa pas gaire temps aquells mateixos homes han recuperat aquella noble i bella competició. Hi han afegit el xerrac mecànic i les demostracions de com fer rodells i pelar suro, i cada mes d'agost ens ofereixen un nou concurs.



L'Enric Rossell lliura el premi a Pere Gros.

S'ha perdut molt l'esperit de competició però hi resta el noble orgull de la superació, que encara omplena d'il·lusió als que hi participen. Homes com en Manel de Mascarbó, en Pere Gros, en Vadó de Can Iglésies, en Valentí de Busquets, en Xalon i una llista que seria molt llarga, han escrit el seu nom en la llista de guanyadors al llarg dels anys.

A tots ells i als organitzadors, els encoratgem a mantenir viva la tradició de la talla de troncs i l'esperit de germanor que sempre ha presidit els concursos.

A. SERRADESANFERM

UN HILARIENC IL·LUSTRE



"La casa on va néixer el General Moragues", per Joan Mir.

El general Josep Moragues i Mas, nascut a Sant Hilari l'any 1669, a la casa de Moragues, fou un gran lluitador de les llibertats catalanes enfront del centralisme borbònic representat per Felip V.

Com a gran militar i patriota mai no serà discutida la seva figura, però sí que ho havia estat fins ara el seu lloc de naixement. Amb aquestes ratlles de l'eminent historiador i coneixedor de les nostres Guilleries, Antoni Pladevall (1), només pretenem ratificar allò que estudiosos del s. XVIII ja havien manifestat i que, potser per oblit, s'ha desvirtuat, i és que el General Moragues, heroi de la Guerra de Successió, era un hilarienc.

El proper 9 de setembre (2) se li retrà un Homenatge Nacional a Barcelona per reivindicar la seva personalitat. Fa uns mesos, l'Ajuntament de Sant Hilari davant els recents estudis, el declarà fill il·lustre de la vila i prepara també un homenatge, a fer dintre un temps, i per això ha creat una comissió organitzadora. Molts hilariencs es preguntaran qui era aquest senyor... Un objectiu d'aquesta comissió és donar a conèixer àmpliament la figura de Josep Moragues i Mas, brillant General austròfil de la Guerra de Successió i un hilarienc il·lustre.

Un hilarienc notable: En JOSEP MORAGUES i MAS

Cada població o cada terme, per humil que sigui, compte amb alguna o algunes persones que al llarg dels segles han destacat per sobre els seus coterranis per intel·ligència, altruïsme o alguna acció remarcable que els fan dignes d'ésser recordats. A vegades aquesta projecció ha traspassat els límits locals i comarcals fins arribar a tenir un abast nacional. Sortosament ni la intel·ligència, ni la heroïcitat, ni la constància són patrimoni de les grans ciutats. La majoria dels personatges importants del país tenen un orígen humil i a vegades enfosquit o mig desconegut i tot.

Aquest és el cas d'un hilarienc famós, de ressonància general a tot el país català, que compte amb plaques commemoratives i fins un monument en una població pirinenca, Sort, que el fa fill seu, a desgrat d'ésser sabut i conegut d'antic que era fill d'una masia de Sant Hilari. Ens referim al gran patriota, el general Josep Moragues i Mas, *fill del mas Moragues, de Sant Hilari.*

No entrarem par ara en la llarga polèmica que es va suscitar entre el 1979 i el 1981 sobre la seva pàtria, sinó que parlarem sobre la seva personalitat i destacada actuació, cosa que ningú no discuteix.

Que Moragues era fill de Sant Hilari Sacalm ho va deixar escrit clarament el notable historiador de la Guerra de Successió, que va recollir documentació i informes dels seus coetanis, en Francesc de Castellví i Obando, autor de l'obra "Relaciones históricas desde el año 1700 al 1725..." *escrita quan es trobava a l'exili a Viena el 1729 i que ara es guarda al Staats-archiven de Viena. En aquesta voluminosa obra, copiada a principi del segle actual per Salvador Sanpere i Miquel, autor de* "Fin de la Nación Catalana" *(1905) —còpia que ara es guarda a la Biblioteca de Catalunya—, es diu clarament que en Moragues era veí de* San Ylari *(grafia antiga de Sant Hilari Sacalm).*

(1) Antoni Pladevall i Font va publicar un article més llarg i documentat sobre la seva vida a la revista "Temps, papers de les Guilleries", n.º 2, St. Hilari, 1984.
(2) TVE emetrà un program especial sobre la figura del General Moragues el dia 6 de setembre.

Els erudits catalans del segle passat així ho admeten i ho creien, com ho comprova, entre altres, el fet que el notable economista i autor de treballs excursionistes Antoni Massó, en la relació de la seva "Excursió a les Guilleries", *del 23 al 25 de març de 1884 (publicada a "Memorias de l'Associació Catalanista d'Excursions Científicas", vol VIII, Barcelona 1888, pàg. 78) i en descriure l'itinerari d'Arbúcies a Sant Hilari per Sant Pere Desplà diu: "trobareu la unió al nostre, del camí que des d'Arbucias passa per Can Moragas, ahont nasqué lo famós patrici d'aquest nom que tots coneixem..."*

La nova filiació o l'enfosquiment sobre la pàtria d'en Moragas arrenca, almenys és sempre el punt de referència, pel que hem pogut constatar, de l'obra de l'historiador i eclesiàstic Mn. Antoni Coy i Cotonat el qual, en la seva obra "Sort i comarca Noguera-Pallaresa" *(1906), diu que Moragues era fill de Sort per tenir allà la seva casa pairal i haver-se casat amb Magdalena Giralt, filla d'uns grans propietaris de Sort i de la comarca. Aquesta mateixa creença, sempre basada en l'obra de Coy i Cotonat, l'ha defensada actualment en Lluís Pujal en el seu llibre* "General Moragues, pallarès insigne" *(1979).*

Al marge d'aquesta creença, trobem en canvi en el "Diccionari biogràfic" *(1966-1968) de Santiago Albertí, III pàg. 290-291 i en la Gran Enciclopèdia Catalana, X, pàg. 297 que Moragues era fill de Joanetes de la Garrotxa. Aquesta afirmació gratuïta, que hom creu que és deguda a una confusió entre Joanet de la Selva-Guilleries, d'on el mas Moragues dista poc més d'un quilòmetre i la població gairebé homònima de la Garrotxa, ha portat recentment a una discusió o polèmica entre la "Comissió 11 de setembre de la Garrotxa" i algunes persones dels estaments polítics actuals. Creiem que ho han solucionat definitivament els investigadors Carles Llorenç i Vila i Antoni Strubell i Trueta amb unes aprofundides recerques a l'Arxiu Parroquial de Sant Hilari - publicades en un estracte a* l'Olotí, *(novembre de 1980) per les que consta que hi ha un Josep Moragues i Mas a Sant Hilari, que és evidentment el nostre biografiat, mentre que no n'hi ha cap a la Garrotxa. Pel meu compte i per tal d'esvair tota mena de dubte sobre la pertenència o vinculació de Moragues amb Joanet, vaig revisar tot l'arxiu parroquial de Joanet, ara guardat a l'Arxiu Diocesà de Vic, i puc assegurar que a la segona meitat del segle XVII i inicis del XVIII no hi havia cap família cognominada Moragues o Moragas a Joanet.*

L'estudi en canvi de l'Arxiu parroquial de Sant Hilari confirma l'existència al terme, durant la segona meitat del segle XVII, de tres famílies Moragues o Moragas: una resident a la població formada pel matrimoni de Miquel i Susanna Moragues, que tingueren almenys tres fills, una altra, la d'Antoni i Margarida, que eren massovers del mas Quintà i tingueren almenys sis fills i la dels amos del mas Moragues, formada pels avis Antoni Moragues i Petronila Mas i per l'hereu Isidre, casat amb Maria, que tingué almenys els fills Joan Josep, Maria i Teresa. L'hereu d'Isidre, en Joan Josep, però que els documents del mas anomenaran sempre només Josep, va néixer el 1669 i per tant tenia 31 anys el 1700. Així consta pel testament del seu pare Isidre fet al 1689.

El fet de no conèixer el cognom de Maria, casada amb Isidre, l'hereu del mas Moragues, no és cap obstacle per a creure que aquesta es devia dir Mas, com la seva sogra Petronila, que era filla de Jacint Mas i Balmes d'Espinelves. Eren molt corrents els emparentaments repetits entre unes mateixes famílies. No és possible que Josep Moragues fos fill de Petronila, puix que aquesta morí el 1678, molt gran i per tant difícilment podria ser la mare de Josep Moragues i Mas, que per la seva actuació no podia ser excessivament gran el 1705 quan comença a actuar i encara no consta com a casat.

Deixant doncs de banda les falses filiacions, avui dia clarament desvirtuades, passem a sintetitzar la personalitat de Josep Moragues i Mas (aquest segon cognom el fa servir ell en les seves cartes) oblidat a Sant Hilari.

A. *Pladevall*
i
Comissió Organitzadora de
l'Homenatge de Sant Hilari al General Moragues.



El Sopar eròtic-afrodisíac durant la Setmana Gastronòmica de Sant Hilari.



Una iniciativa... l'autocar a la Font Picant.

SANT HILARI I EL TURISME

Des de la celebració de la Setmana Gastronòmica, pel mes de maig proppassat, ha quedat formalment constituïda una associació d'hotelers que reuneix tots els professionals, d'aquest ram, del poble de Sant Hilari. És un vell projecte, potser caldria dir una vella necessitat, que ara s'ha fet realitat amb acord unànim, amb avinentesa.

De la seva finalitat, gairebé és obvi parlar-ne. Som lluny dels temps en què l'afluència d'estiuejants i/o turistes a Sant Hilari era gairebé massiva, i no calien accions especials per garantir l'ocupació de les places hoteleres. Tots els establiments teníem, si més no, assegurada una subsistència digna. Però, ara les coses han canviat. El mateix signe negatiu de l'economia ha fet que a Sant Hilari, com en altres indrets, el nombre de visitants hagi minvat.

I, malgrat tot, pensem que Sant Hilari té avui, com ahir, coses interessants per oferir i, el que és més important, a preus absolutament competitius. Volem, doncs, impulsar el coneixement d'aquestes coses i ho volem fer amb l'esforç coordinat de tots plegats. I voldríem deixar clar que aquesta iniciativa no s'orienta exclusivament a la resolució d'un problema de tipus econòmic del ram de l'hostaleria. Seria un pobre projecte. Volem, d'una manera integral, projectar el nom de Sant Hilari cap enfora d'acord amb el que els nous temps exigeixen, volem que se'ns conegui i se'ns apreciï, volem l'enaltiment total del poble i el seu millorament en tots els ordres i no solament en l'ordre material.

Per això diem que és un projecte de tots plegats del qual, d'una manera o altra, tots n'hem de sortir beneficiats. I, així, l'associació dels hotelers resta oberta a la gent del nostre poble, a qualsevol suggeriment que se'ns pugui fer per millorar els nostres serveis, per fer més bé la nostra feina i ser així més útils, de retruc, a la nostra petita comunitat. El nostre punt de mira és Sant Hilari.

Els Hotelers de Sant Hilari.

JO ♥ SANT HILARI
SACALM

Agraïm profundament la col·laboració de totes aquelles firmes industrials i comercials que fan possible l'edició d'aquest programa.

Assegurances - Agència
Mapfre - G. Assegurador
Miquel Suy
Francesc Vilabella Güell

Barberia
Joan Busquets

Bars
Snack-Bar "Aquari"
Bar Agustín
Bar Boada
Bal El Lloro
Cafè Centre
Bar Club
Bar Fèlix
Bar "Dogo"
Bar Juani
Bar L'Espelma
Bar Montseny
Bar del Serrat
Bar Pacheco
Granja Tivoli
El Toc
La Taverna d'en Mallol
Bar El Grèvol

Bàscula
Ll. Juanhuix Juanhuix

Caixes de cartó
Embalatges Salvador
Cartons Rossell

Carnisseries i Cansaladeries
Jaume Busquets Güell
Marià Casas Clopés
Enriqueta Collbatallé Gros
Cansaladeria Boada
Cansaladeria Gil
Cansaladeria Parareda
Cansaladeria Porta
Jordi Puig Boada
Joaquim Valls Bonet

Centres d'Ensenyança
Llar Infantil "Les Cent Fonts"
Col·legi Parroquial St. Josep
Col·legi Públic Dr. Morales
Colònies Escolars
Escola Natura Guilleries
Escola de Belles Arts
Escola de Formació Professional
C. Rdes. M. Immaculada Concepció
A. I. Maharishi

Comestibles
Josep Andreu Clopés
Dalmau Boada
Sabina Bruguera Busquets
Josep Cullell Taberner
M. Bayés Serradesanferm
Manuela Martínez
Maria Busquets
Spar, M.ª Teresa
Pere Güell
Teodoro Patino
Antoni Garcia Mir
Jaume Homs Rodríguez
Joan Masnou Gallifa
Ramon Mimó Planas
Ramon Molas Mollfulleda
Florenci Moragas Fontanet
Queviures Montserrat
Fèlix Rigalós Botet
Joan Rotllant Rovira
Joaquim Valls Bonet

Compra - Venda de Cotxes
Trima
Antolino Fauria

Confiteries
Amadeu
Fornés
Narcís Malet Torrent
Torrent

Constructors d'Obres i Promotors
Pere Bosch Cornellà
Miquel Molist Muntalt
Josep Pujol Canaleta
Xavier Rosell Terris
Josep Roura
Construccions St. Hilari S. A.
Xavier Casas Tarrés
Jaume Collbatallé Rotllant
Francesc Rojas Escobar
Cèsar Lahoz
J. Busquets
Gabriel Miralpeix S. A.
Antoni Juventeny

Consultoris de Bellesa
Elvira Carrasco
Carme Miralpeix Valls
Matilde Soler Tarrats
Carme Miquel

Electrodomèstics
Joan Fauria Bosch
R. Fauria Miralpeix (Watt's)
Ramon Planiol

Entitats Bancàries
Banca Catalana
Banesto
Banco Hispano Americano
Banco Popular Español
Caixa d'Estalvis Provincial de Girona
Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis

Espectacles
Club Villaret
Cinema Catalunya
Cinema Tivoli

Estancs
Carme Duran Moner
Ramon Mimó Planas

Fàbriques d'Embotits
Embotits Hilariencs
Embotits Guilleries

Farmàcies
Ramon Broto Twose
Xavier Muntalt
Anàlisi R. Broto

Ferreteria
Àngel Camó Juanola

Finques
Juvé, S. A.
A.C.S.A.
Residencial Cal Sastre

Fotògraf
Amadeu
Bosch
Rossell

Fusteries i Mobles
Mobles Andreu S. A.
Mobles Font
J. Jumbert Solé
Mobles Rosquellas S. A.

Fustes
Miquel Esteba Caireta
Fustacalm
Fustes St. Hilari, S. A.

Ferros Forjats
Art Català
Josep Fauria Miralpeix
Ganiveteria La Forja - Vila
Angel Ramon

Garatges
Casas
Catalunya
Fàbrega
Hospitalet

Hotels, Hostals, Fondes i Restaurants
Hotel Suizo
Hotel Ripoll
Hostal Brugués
Hostal del Grèvol
Hostal Mimó
Hostal París
Hostal M.ª Verdolet
Hostal Canals
Hostal Fugarolas
Hostal Isidre
Hostal Sant Miquel
Hostal Torras
Fonda Rita
Restaurant "La Pedra Llarga"
Residència Roma
Residència Tarrés
Hostal del Sobirà
Can Camas
Els Cortals
Cal Sastre

Guixaire
Teodor Patino

Jardiners
Carles Godayol
R. Masferrer

Lampistes i Manyans
Josep Carreras Colomer
Jaume Pallarols Bruguera
Rafael Tarrés (Calefacció)
Pla i Soler (Calefacció)
Josep Fauria Miralpeix
Josep Vilamala
Moner - Juvanteny

Llibreries
Sant Jordi
Llibreria Deza
Esports Joan

Manantials en explotació
Fontdor
Font del Pic
Font Vella
Font Picant
Aigües Potables de Saleta

Materials Construcció
Antoni Masó Bosch

Mecànics
Cayo S. L.
Joan Cerver Coll
Antolino Fauria - Renault
Lluís Fuguet Portell
Josep Malet Torrent - Motos
Taller Moca
R. Fauria (Elec. Autom.)
Taller Guilleries - Citroën
Taller Bòbila
Taller Josep Masó "El Turó"

Merceries i Confecció
La Balma
Confeccions Artola
Can Candi
Goriot
Honest Masnou
Can Joan Ridaura
Temari
Teresa Tort
El Siglo
L'Agulla

Metges
Santiago Baena
M.ª Rosa Gorgot
J. Torres (Practicant)
Dolors Clos (Comadrona)
Rivas Mariscal (Podòleg)
Clínica Dental E. Arrú

Objectes de Regal
Esports Joan
Casa Bosch
Jaume Brugarola
Joan Fauria Bosch
Antoni Rossell Suñer
Sports Serras
La Vaixella
Watt's
Tot Terrissa
Bazar Vigatà

Panaderies
Spar - Teresa Espejo
Carme Duran Moner
"La Garba" - Conxita Roura
Panificadora
Estrada

Perruqueries
Rosa Maria
Àngela Casas Clopés
Mensus
Leocàdia i Carme
Germanes Pujol
Carme Raset Bruguera
Maria Carme
Cecília Rosquellas
Isabel Sorroche
Glòria (Unisex)
Conxita Valls Joan
Margarida Masó
Carme Ramon

Peixateries
Joaquim Permanyer Tarrats
Josep Mollfulleda
Peixateria del Mar
Peixateria Sant Hilari

Pintors
Arteaga
Jaume Fàbregas - Josep Fàbregas
Xavier Masnou

Polleria
Rotllant
Güell "Clotas"

Sabateries
Calçats Pilar
Calçats Comas

Sastreria
Honest Masnou Fàbrega

Serradores
Salvador Fontaner Plenacosta
Ramon Solà Bosch

Torneries
Afma s. l.
Arhima
Artesania "Sant Josep"
Artifusta s. l.
Batlle
Bell-Art, s. a.
Indústries Carri
Ferran Danés
Manufactures Sacalm
J. Vila Portet
Fiam
X. Clos Serrat
Torneria Font
Francesc Gol Busquets
Ibercado
Indústries Puigderrajols
Joan Ribas Bosch
Àngel Ripoll, s. a.
Pere Roura Gubau
Indústries Joaquim Ripoll
Indústries Sam
Indústries Oval
Hispartesania

Taxis
Francesc Duran
Pere Canaleta

Tèxtil
B. Jiménez

Transportistes
Transmartí
Transports Solé
Transports Moragas
La Hiapano Hilariense, s. a.
Recader Xandri
Transports Coll
Transports Massaneda
Transports Floriach
Transports Ros
Transports Solà
Transports Güell
Transports Miralpeix

Varis
Rellotgeria Breix
Pastes Canigó
Tapisseria Cuberta
Floristeria "Sant Hilari"
Ind. Gràfiques Duran
Estació Servei "Sant Hilari"
J. Estragués (Compra-Venda Patates)
Auto-Escola Font
Tintoreria E. Bosch
Impremta Johil
Drogueria Jumbert
Parco S. A. (Parquet)
Planxisteria Trima
J. Valls Juventeny (Patates i Cereals)
Adm. F. Francesc Vilabella
F.I.T.E.R.

Vins i Begudes
Magatzem Duran - J. Mimó
Josep Andreu Clopés
Carbòniques Monsela
Joan Valls Juventeny
Josep Donadeu Feliu
Francesc Duran

INFORMACIÓ MUNICIPAL

Aprofitem l'edició del programa de Festes per donar a conèixer l'actuació municipal en els darrers mesos. L'edició d'un butlletí com els que es feien abans suposa un elevat cost i hem considerat que podíem aprofitar el moment. Tanmateix el fet de disposar d'una emissora municipal facilita la comunicació entre els estaments del poble d'una manera més al dia.

Carreteres

CARRETERA D'OSOR

S'ha procedit al reasfaltat del paviment d'aquesta carretera amb una inversió total de 42.695.000,- Ptes., de les quals 9.000.000,- Ptes. han estat invertides en la instal·lació de baranes en un total de 5 Kms..

S'ha d'agrair novament l'ajuda de la Generalitat de Catalunya - Departament de Política Territorial i Obres Públiques - Direcció General de Carreteres.

S'ha emplenat part de la cuneta amb formigó per eixamplar la carretera en els llocs que presentaven més dificultats.



Millores a la Carretera d'Osor.

PROJECTE ARBÚCIES - SANT HILARI

Durant el mes de gener d'enguany ha estat sotmès a informació pública el Projecte d'Acondicionament de la Ctra. d'Arbúcies a Sant Hilari Sacalm GE-550, sense que s'hagi presentat en aquest Ajuntament cap reclamació per part dels propietaris de terrenys o béns afectats.

Durant la visita del Conseller de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya a aquesta vila realitzada el passat mes de febrer, el Sr. Xavier Bigatà informà que aquesta obra havia estat ja adjudicada per un import de 505.000.000,- de pessetes, i que es realitzaria en un programa de 3 anys. Es preveu una inversió de pessetes anuals, que més o menys podria ser d'uns 40 milions de pessetes el 84; 300 milions de pessetes el 85 i la resta el 86.

Les característiques d'aquesta nova carretera quan a qualitat i amplada seran les mateixes que el tram de carretera del desviament d'Arbúcies. En el projecte, el traçat es redueix quasibé 1'5 Kms.

PLA DE LES ARENES - COLL DE RABELL

De les carreteres que són competència de la Diputació la que va d'Espinelves a Sant Sadurní d'Ososmort ja es dóna per acabada, i ara ja s'està arreglant el tram que va del Pla de Les Arenes a Coll de Rabell, per un pressupost de contracte de 26.946.744,- Ptes.. Així mateix ja s'ha aprovat el Plec de Condicions Econòmic-Administratives que regiran l'adjudicació d'aquest Projecte, el qual queda inclòs en el Pla d'Obres i Serveis de 1983. Es creu que poden estar acabades l'any 1985.

REASFALTAMENT TREM CARRETERES DEL CASC URBÀ

S'han reasfaltat els trams de carretera següents:
- Des de Can Pere a la cruïlla de Can Pau Torner.
- De la recta d'Arbúcies a la cruïlla de Can Pau Torner.
- Del Pavelló Poliesportiu a la cruïlla de Can Pau Torner.

Totes aquestes millores han estat subvencionades per la Generalitat de Catalunya-Departament d'Obres Públiques.

CARRER BUSQUETS I PUNSET

Degut al mal estat del paviment i de les voreres, l'esmentat carrer era impracticable els dies de pluja i feia molt difícil la circulació, i àdhuc amb el paviment sec el seu estat era lamentable.

Les obres reatlizades es concretaren en l'aixecament de voreres, execució de clavegueram, incloses les escomeses dels edificis i embornals, enllumenat públic, pavimentació de calçada i voravies i plantació d'arbres. Aquestes obres es varen portar a terme durant tot l'any 1982 i el seu cost s'obtingué: una part de l'Ajuntament, una subvenció de la Diputació i la imposició de contribucions especials als propietaris especialment beneficiats.



Obres de remodelació del carrer Busquets i Punset.

URBANITZACIÓ DE DIVERSOS CARRERS DE LA POBLACIÓ

Atès al mal estat en què es troben alguns carrers de la població, l'Ajuntament en sessió de Ple va acordar encarregar als Serveis Tècnics Municipals els projectes per l'arranjament dels esmentats carrers, projectes que han estat aprovats en fases inicial i provisional, exposats al públic i que fins i tot comptem amb l'aprovació de la Comissió Provincial d'Urbanisme.

Donada l'elevada quantia que representen aquestes obres, l'Ajuntament va demanar a la Generalitat de Catalunya que incloís les esmentades obres en el Pla d'Obres i Serveis de l'any 1984 per la seva execució en un termini immediat.

Els projectes redactats suposen la millora i acabament de serveis dels 12 carrers següents de la població: Carrer Antoni Gaudí, Carrer Joan Miró, Final Carrer Santa Margarida, Tram Carrer del Serrat, Carrer Miramar, Carrer Dr. Marañón, Carrer Timbaler del Bruch, Carrer dels Avets i Travessia, Carrer Vicenç Bou, Passeig 14 d'Abril -Tram Carrer Bonavista-, Urbanització Tram Carrer dels Avets, Placeta de la Riera.

Amb aquest sistema una part del cost vindria subvencionada per la pròpia Generalitat i la resta es financiaria a través de Contribucions Especials als veïns directament afectats per un cantó i amb aportació municipal per l'altre. Cal esmentar que degut a l'elevat cost d'execució dels projectes dels esmentats carrers no es podran fer tots de cop i s'hauran de fer per fases.

ASFALTAT D'ACCÈS I PARKING –ZONA ESPORTIVA–

Es va asfaltar l'accés i el parking que va des de la Carretera a l'entrada del Pavelló d'Esports, en un total de 1.800 m.^{2}.

Obres Col·legi Dr. Morales

OBRES FETES:

Tal i vom us comunicàvem a l'últim butlletí quedava pendent el tancament amb murs del col·legi i alguns altres retocs de no tanta importància, com el terraplenat i moviment de terres. Totes aquestes obres ja s'han portat a terme donant per acabada aquesta última fase i cancel·lant la programació d'aquest 1er projecte.

Cal agrair a la Conselleria d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya l'esforç que ha fet durant tots aquests anys per pagar en quasibé tota la seva totalitat les esmentades obres.



Murs del Col·legi Dr. Morales.

OBRES A FER:

El Col·legi Públic Dr. Morales es construí l'any 1937 i, encara que fou un edifici modèlic en el seu temps, les necessitats actuals, lligades als canvis en els programes tècnics d'ensenyament, han fet que l'escola sigui actualment insuficient. Per tant hi ha una manca d'importants serveis imprescindibles, com són espais per pretecnologia, biblioteca, servei mèdic, vestidor, pista poliesportiva, etc., i insuficiència de cuina i serveis generals.

Per aquesta raó i d'acord amb la Conselleria d'Ensenyament s'ha redactat el projecte per l'ampliació i adequació de l'escola sense modificar-ne el seu aspecte i funcionament interior. Els treballs es faran per fases i en cap manera destorbaran la marxa normal del curs ni modificaran l'actual imatge de l'escola.

Classes de català

A partir del mes de novembre/83 s'ha començat un nou curs 83/84 de classes de català per adults patrocinades pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i Ajuntament.

El lloc on s'imparteixen les clsses és el Casal dels Avis "Can Blat" i les dóna Na Margarida Fàbregas i Aláhez.

El nombre d'alumnes que hi han inscrits enguany és de 17.

Escola Municipal de Belles Arts

A l'últim Butlletí anunciàvem la formació d'una Escola Municipal de Belles Arts i actualment la cosa funciona i les classes continuen. El curs 83-84 va començar el passat 19 d'octubre hi ha acabat a finals de març. Les classes s'impartien als locals de la Cooperativa, de la Plaça Dr. Robert, amb un horari de 7'30 a 9 del vespre. Cal agrair la col·laboració dels dos Mestres que han fet possible aquestes classes, En Joan Mir i Pascual i Na Núria Tort i Pons.

De la Diputació de Girona s'ha rebut una subvenció de 135.000,- Ptes. que ajudaran a pagar les despeses del curs.

Formació Professional

Darrerament s'ha parlat força de la Formació Professional a Sant Hilari i ara us voldríem fer cinc cèntims dels dos temes que n'han estat més actualitat. Un és el nou material que ha rebut el centre, potencia les possibilitats d'aprenentatge i formació dels alumnes i l'altre el de l'avant-projecte del nou edifici.

MATERIAL:

Referent a l'últim material arribat en destaquem l'ordinador I.D.M. P.C.; 1 Taula d'oficina M-14; 1 Butaca; 4 Estanteries; 1 Arxivador Mod. F-44; 70 Taules d'alumnes; 70 Cadires; 23 Cadires d'oficina; 1 Palafó d'anuncis; 4 Extintors; 15 Butaques; 3 Taules de Professors; 1 Farmaciola.

MATERIAL DOCENT:

12 Calculadores marca OLYMPIA Mod. CPD 3210; 2 Màquines d'escriure marca OLIVETTI Mod. Lexicom; 1 Ordinador I.D.M. P.C..

Projecte de nova Escola de Formació Professional

Com que les actuals on s'imparteix la Formació Professional no són les més adequades i degut a la necessitat que té la nostra vila de la construcció d'una nova Escola de Formació Professional, s'ha aconseguit el vist-i-plau de la Conselleria d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, per la redacció d'avant-projecte i projecte de la construcció d'un nou edifici de Formació Professional amb capacitat per a 160 places.

Les característiques principals d'aquest nou edifici seran:

Principals dependències:

1 Taller; Vestidors; Magatzem; Calefacció; Sala d'Usos Múltiples; Vestíbol; Diferents despatxos de l'administració (Direcció, Secretaria, etc.); 4 aules; 1 laboratori; 1 Sala de Professors; Lavabos; 1 Biblioteca; 1 Pista Poliesportiva coberta i porxo.

No fa gaires setmanes ens visità el Conseller d'Ensenyament Sr. Guitart, acompanyat d'altres personalitats del seu departament, i va ratificar que la construcció d'aquest centre era un fet inminent per Sant Hilari.

Concurs Portada Programa de la Festa Major

L'any passat, i per primera vegada es va celebrar el 1er Concurs de Cartells-Portada del Programa de la Festa Major 1983.

Varen ésser 23 els participants i després de les deliberacions del jurat en sortiren guanyadors:
1er premi) -"Idealisme" de Núria Tort i Pons.
2on premi) - "Perxada" de Josep M.ª Vila i Bassols.
3er premi) - "Tarannà" de Joan Comas i Comajuan.

IXè Concurs de Redacció

(any 1983)

Al mes de juny passat es va celebrar el 9è Concurs Literari Local, on hi podien participar tots els alumnes que cursaven 2a etapa d'E.G.B.. El tema era "Vivències d'una tradició" i els treballs podien ésser en prosa o poesia, escrits en català o en castellà.

Es varen lliurar 3 premis per cada curs, que consistien en un diploma i llibres pels primers premis, i en un lot escollit de llibres per els dos restants. El jurat estava format per personal competent.

Els guanyadors foren:

6è curs: 1er, Imma Fauria i Capdevila; 2on, Sílvia Armenger i Triadó; 3er, Dolors Vidal i Farrarons.

7è curs: 1er, Anna Maria Tarrats i Obiols; 2on, Ignasi Fauria i Capdevila; 3er, Montserrat Duran i Busquets.

8è curs: 1er, Montserrat Marés i Roura; 2on, Raquel Busquets; 3er, Xavier Riera; 3er, Dolors Barcelona i Garolera.

Xè Concurs de Redacció

(any 1984)

Enguany els guanyadors del Xè Concurs de Redacció, foren els següents:

6è curs: 1er, Magda Masó i Rojas; 2on, Rafael González i Ballesteros; 3er, Josep M.ª Moragas i Busquets.

7è curs: 1er, Carme Duran i Pidevall; 2on, M.ª Josep Maresma; 3er, Esteve Comas i Vila.

8è curs: 1er, Montse Duran i Busquets; 2on, Júlia Gol; 3er, Francesc Raset i Busquets.



Lliurament de premis del Concurs de Redacció-84.

Concurs de Dibuix

Categoria A - 13-14 anys. DIBUIX: 1er, Daniel Cornellà; 2on, Xavier Turon i Masó; PINTURA: 1er, Desert; 2on, Desert.

Categoria B - 11-12 anys. DIBUIX: 1er, Rafel González i Ballesteros; 2on, Desert; 1er accèssit, Albert Triadó i Cornellà; PINTURA: 1er, Desert; 2on, Desert.

Categoria C - 8-10 anys. DIBUIX: 1er, Alex Vila i Belmonte; 2on, Desert; PINTURA: 1er, Marta Andreu i Vilar; 2on, Desert.

Categoria D - 6-7. DIBUIX: 1er, Montserrat Mir i Buixalleu; 2on, Núria Malet i Duran; PINTURA: 1er, Iolanda Triadó i Cornellà; 2on, Cristina Pla.

Concurs de Fotografia

Aquest any es va organitzar un concurs de fotografia.

Els temes eren local i lliure i el termini de presentació era fins el dia 8 de desembre de 1983.

Els guanyadors varen ésser els següents:

TEMA LOCAL COLOR:

1er, Pere Bosch i Cornellà; 2on, Desert; 3er, Desert.

TEMA LOCAL BLANC I NEGRE:

1er, Pere Bosch i Cornellà; 2on, Albert Sala i Valls; 3er, Desert.

TEMA LLIURE COLOR:

1er, Lluís Planas i Masaneda; 2on, Gabriel Miralpeix i Boada; 3er, Albert Sala i Valls.

TEMA LLIURE BLANC I NEGRE:

1er, Jordi Molet i Inglès; 2on, Joan Antonells i Portés; 3er, Jordi Ferrer i Casal.



Lliurament de premis del Concurs de Fotografia.

Concurs de Pessebres

(Nadal 83)

Com cada any s'ha celebrat un Concurs de Pessebres durant les Festes Nadalenques on hi podien participar tots els hilariencs.

Es podien fer dos tipus de "Pessebre", el Pessebre Popular, amb els elements tradicionals com suro, molssa, figures, etc. i el Pessebre Artístic.

La inscripció calis fer-la als Col·legis Dr. Morales i Sant Josep o a les Oficines Municipals; va tenir una gran acceptació ja que hi hagueren uns 60 participants.

El jurat va passar a comprovar els pessebres a casa, se'n va fer una fotografia de cada i més tard foren exposades a la Sala d'Actes de l'Ajuntament.

El dia 31 de desembre/83 a la mateixa Sala d'Actes es va lliurar un record de participació a tots els concursants.

Llibres a les entitats escolars

(Diada de Sant Jordi)

Una vegada més i amb motiu del "Dia del Llibre" per Sant Jordi, tant la Diputació de Girona com l'Ajuntament han donat un lot de llibres als centres docents de la població.

Ajut a vàries entitats

S'ha ajudat en més o menys quantia a totes les Entitats culturals i esportives de la població que ho han demanat, mitjançant subvencions econòmiques per sufragar les despeses de les activitats que han organitzat.

Ràdio

El passat dia 24 de febrer s'inaugutava l'emissode "Ràdio Sant Hilari", amb assistència de representants de les diferents entitats locals.

Està situada als baixos de la Casa Consistorial i vindrà regida per un Patronat format per quatre membres de l'Ajuntament, dos representants de les entitats i tres representants dels components o membres de l'emissora.

Ràdio Sant Hilari, amb el seu funcionament, pretén aconseguir un mitjà de comunicació i entreteniment a l'abast de tothom, que sigui pluralista i que estigui al servei dels hilariencs.



Inauguració de Ràdio Sant Hilari.

Adquisició de diferents llibres per l'Ajuntament

S'ha comprat l'Enciclopèdia Catalana i la Gran Geografia Comarcal de Catalunya de la Fundació Enciclopèdia Catalana, que consta de 16 toms, així com d'altres de no tanta importància.

Escut d'or de la Vila

Reglament d'atorgació de l'Escut d'or de la vila de Sant Hilari Sacalm.

Art. 1 - L'Escut d'or de la vila de Sant Hilari Sacalm es concedirà a aquelles persones, nascudes o no a Sant Hilari, que hagin desenvolupat al llarg de la seva vida una tasca important en el camp de les arts, de la cultura o al servei del poble de Sant Hilari.

Art. 2 - La competència per a l'atorgament de l'Escut correspondrà a l'Ajuntament en sessió plenària per iniciativa pròpia a petició recolçada per un mínim de vint-i-cinc veïns. En aquest cas, la petició s'haurà d'acompanyar d'un historial de la persona proposada.

Art. 3 - L'Escut consistirà en una reproducció en or de l'Escut de la vila, d'un tamany aproximat d'un per un i mig centímetres, amb un dispositiu de fixació pel trau de la solapa.

S'ha acordat concedir al Sr. Pere Reixach i Masó, l'Escut d'or de la vila de Sant Hilari Sacalm, amb motiu de la seva jubilació com a Mestre i com a reconeixement als serveis prestats al poble durant 40 anys de magisteri.



Escut d'Or al Sr. Pere Reixach.

Festa de l'Arbre

D'acord amb la campanya endegada per la Generalitat de Catalunya i amb la conveniència d'un més profund respecte i estimació a la natura, l'Ajuntament va celebrar la Festa de l'Arbre durant el mes de març.

Es va fer un senzill acte, amb alumnes de les dues escoles d'E.G.B., a la zona verda del 14 d'Abril, s'hi plantaren un parell d'avets i després es varen plantar uns quants cirerers sobre la font del mateix nom.

Arxiu Històric Municipal

Durant l'any 1983 varen habilitar-se les golfes de l'edifici de la Casa Consistorial com a dependències destinades a l'Arxiu Municipal.

Desgraciadament no és molt el material del que es disposa, però val la pena conservar el que hi ha i ordenar-ho. Actualment s'està en la fase de classificació. El primer llibre d'Actes és del 1887 i per tant el que millor es pot estudiar és l'actual segle.

Si algú l'ha d'utilitzar pot posar-se en contacte amb l'Àngel Serradesanferm.

Urbanització Turó d'En Rovira

S'ha iniciat l'expedient per desenvolupar la unitat d'actuació núm. 13, Turó d'En Rovira, per tal d'aconseguir la zona verde assignada pel Pla General.

En un principi, i segons proposta de l'Ajuntament, la zona verda i l'equipament projectat en el Pla General s'havia d'aconseguir per expropiació i a càrrec del pressupost municipal.

La Comissió Provincial d'Urbanisme va modificar el planejament proposat per l'Ajuntament en el sentit d'ampliar la zona verda i assenyalar una unitat d'actuació, la qual cosa vol dir que el cost de la zona verda s'ha de repartir únicament entre els propietaris del Turó. És per aquesta raó que l'Ajuntament ha decidit desenvolupar la unitat pel sistema de Cooperació, on les zones verdes es paguen o reparcel·len proporcionalment a l'edificabilitat dels solars del Turó, però amb gestió municipal.

Escorxador Municipal

El Reial Decret 3263/1976 de 26 de novembre (B.O.E. de 4 de febrer de 1977), estableix les condicions tècnic-sanitàries que han de reunir els escorxadors, Sales de Despecejament, Centres de Contractació, Emmagatzement i Distribució de Carns i Despulles i concedeix un termini de quatre anys a partir del 4 de febrer de 1977, perquè les indústries existents efectades adoptin les seves instal·lacions a l'esmentada reglamentació.

El Reial Decret 158/1981 de 16 de gener prorroga en dos anys el termini d'adaptació d'instal·lacions d'Escorxadors, a la legislació vigent, amb la condició de que es sol·licitin abans del 5 d'agost de 1981, al Ministeri d'Agricultura i Pesca.

El Reial Decret 1644/1981 de 3 d'agost, modifica les condicions tècniques exigides als escorxadors en el suposat de que siguin municipals, ja existents, d'un municipi més petit de 50.000 habitants, no ser capital de província i que proveiexin de carn a la població del seu propi terme i aplia el termini de presentació de documentació fins el 31 d'octubre de 1981 (El Reial Decret 169/1983 de 2 de febrer, prorroga en sis mesos els terminis abans establerts).

Aquest és el cas de l'escorxador de Sant Hilari Sacalm (Girona), per això l'Ajuntament ha decidit acollir-se a l'esmentat Reial Decret 1644/81 i adaptar l'escorxador municipal existent, de forma que acompleixi amb la legislació esmentada.

Es redacta el present Projecte per encàrrec de l'Ajuntament de Sant Hilari Sacalm, per determinar les característiques tècniques de l'escorxador en funció de la legislació vigent.

L'obra de l'Escorxador Municipal ha estat inclosa en el Pla d'Obres i Serveis de l'any 1983 per una quantia de 15.363.629,- Ptes. i ja s'han iniciat les obres.

Aquesta obra es financiarà amb un 50% de subvenció de la Generalitat i Diputació, un 40% del Banc de Crèdit Local d'Espanya, que gestiona el crèdit de la Diputació, i el 10% restant l'aportarà el municipi. Degut a que la Llei, si es baixa més d'un 20% del pressupost de sortida, permet fer aquest tipus d'obra per adjudicació directa de l'Ajuntament i donada la situació d'atur del sector de la construcció a Sant Hilari, s'ha decidit crear una brigada d'obrers que estan a l'atur per a construir-ho.

El nou escorxador suposarà una bona obra per Sant Hilari.



El vell escorxador ha estat endarrocat.

Eix Transversal (Al·legacions)

El 29 de desembre de 1983 l'Ajuntament de Sant Hilari Sacalm en sessió de Ple va aprovar per unanimitat les al·legacions pertinents i puntualment les féu arribar a la conselleria de Política Territorial de la Generalitat. Aquestes al·legacions presentades per l'Ajuntament, pel que fa al traçat de l'Eix, foren també aprovades per unanimitat en el Ple de la Diputació de Girona, de gener passat, la qual cosa reforça la postura d'una de les zones més marginades de Girona i de Catalunya.

Per un altre cantó, el Conseller de Política Territorial, Sr. Xavier Bigatà, en la seva recent visita a Sant Hilari Sacalm, va dir que l'Eix Transversal de Catalunya ara s'estava en una fase de recollida d'idees i d'estudis tècnics, i que es tindrien en compte totes les al·legacions presentades per aconseguir una més àmplia unitat de criteris i d'interessos.

Sant Hilari i la zona de la Selva interior necessiten de la revitalització de la superficie que pot suposar l'Eix Transversal, al mateix temps que reclamem una major atenció de cara a vies de nou traçat previst al Pla de Carreteres de Catalunya. De les ja existents sembla que va per bon camí la construcció o remodelació del tros Arbúcies-Sant Hilari.

Piscina coberta i Pistes de Tennis

Quan es va redactar l'avant-projecte del Pavelló Municipal d'Esports, inaugurat l'any passat, es preveia la realització, en una segona fase, d'una piscina coberta que formaria un conjunt unitari amb el pavelló, així com d'altres instal·lacions esportives.

Per aquesta raó s'han presentat a la Conselleria d'Esports de la Generalitat, amb data del mes de desembre de 1983 els avants-projecte de piscina coberta i pistes de tennis per a la seva aprovació i demanda de la corresponent subvenció, tal i com es va fer amb el pavelló d'esports.

La nova edificació preveu una piscina reglamentària de 50x25 m., amb fondària variable, coberta i amb aigua calenta, apta per competició i ensenyament, amb els corresponents serveis de maquinària, lavabos, vestidors, etc.. També hi són previstes 3 pistes de tennis amb paviment sintètic. Tot plegat formarà un conjunt esportiu, que en futures ampliacions constarà, a part de les instal·lacions existents i projectades a curt termini, amb porteria i pista d'atletisme.

Depuradora

En el darrer Butlletí es deia que s'havia obtingut el 50% corresponent a l'aportació pública estatal de subvenció i s'estaven fent gestions per a que aquesta aportació pogués arribar a ser el 65% per un 35% aportat per la Confederació Hidrogràfica. Bé, doncs s'ha de dir que hem arribat a obtenir un 75% que ens ha concedit la Confederación Hidrográfica del Pirineo Oriental. Respecte al 25% restant, de moment l'ha pagat l'Ajuntament però s'han fet gestions a la Generalitat-Direcció General d'Obres Hidràuliques per mirar d'obtenir alguna ajuda més de cara a poder reduir l'aportació municipal.

Sanejament 3a fase

Acabat el Sanejament de la riera Vallicrosa en les fases 1a, 2a, es va creure oportú fer una tercera fase que recollís les aigües residuals des del pont de Can Serrano fins a la depuradora que hi ha projectada. De cara al seu cost, aquest Ajuntament en sessió del Ple de la Corporació Municipal de data 20-10-83, va acordar demanar a la Direcció General d'Obres Hidràuliques de la Generalitat de Catalunya que, si era possible, pagués íntegrament el Sanejament de la 3a fase (col·lectors) que va des de Can Serrano a la Depuradora. De les converses mantingudes amb diferentes personalitats sobre el tema, sembla que podria ser més que un projecte.

Cobertura Riera Vallicrosa

A principi d'any varen començar les obres de Cobertura de la Riera Vallicrosa, les quals foren concedides per la Confederació a una de les diverses empreses que anaren a la subhasta.

El projecte preveu la cobrició des del pont proper a la gasolinera fins el pont de Can Serrano.

Els treballs, ja molt avançats, preveuen una vegada finalitzats, la realització d'un carrer sobre la riera coberta d'una amplada que anirà entre 6, 8 i 10 metres.

El cost total d'aquesta obra és de 71.423.601,- Ptes. i ve subvencionada en un 75% per la pròpia Confederació i el 25% restant es finançarà de la següent manera: 12'50% aportació Ajuntament; 6'25% per als veïns afectats per cada cantó de la riera.

Dintre d'un temps el poble mostrarà una nova imatge avui dia encara no ben perceptible per la població.



Cobertura Riera de Vallicrosa.

Ampliació Casal dels Avis

El Casal dels Avis resulta insuficient en algunes dependències concretes i per això es va demanar una ampliació que finalment serà una realitat.

De la Generalitat es rebrà una important subvenció i d'aquesta manera es pot dir que no serà una carga que grabi el pressupost municipal.

En línies generals, les obres han consistit en l'ampliació de l'edifici per la banda del darrera en tota l'amplada i en una fondària de 4,50 m.

Cadascuna de les quatre plantes s'ha engrandit en 45 m.^{2}, que suposa un total de 180 m.^{2}. Com a conseqüència, s'ha canviat la vessant posterior de la teulada per a donar-li el pendent adient.

A la planta baixa s'ha mantingut el racó d'estància de les senyores durant l'hivern al voltant de la llar de foc, però ha quedat una sala més del doble de gran de cara a l'estiu, totalment integrada en el jardí.

Al primer pis s'ha instal·lat un bar molt més gran del que hi havia, amb una cuina independent per festes i actes socials i en el segon pis s'ha doblat la capacitat d'estància dels homes.

Finalment al tercer pis hi ha quedat una important sala d'actes amb escenari i vestidor d'artistes inclòs.



Inauguració de les obres d'ampliació del Casal dels Avis, amb assistència de l'Excm. President de la Diputació de Girona.

TV3

Col·locació del nou Repetidor de TV3 i trasllat del 2on programa de T.V.E.

Consta d'una caseta totalment aillada. Una torre metàl·lica de 21 metres d'altura. Un Repetidor marca FRATEI de 5 Wts. de potència, pel 2on T.V.E. Un Repetidor marca FRATEI de 5 Wts. de potència per TV3.

El sistema receptor consta d'una antena captadora dels 3 programes, de la qual només n'utilitzarem dos, el 2on i 3er programa, i s'hi pot afegir el 1er canal.

La instal·lació del Repetidor del 3er Canal TV3 s'efectua al lloc denominat "Castell de Mascarbó", a uns 500 metres de distància del mateix. Dita instal·lació s'efectua en aquest lloc degut a que els reemissors de Rocacorba no arriben amb la suficient senyal al lloc on ara estant instal·lats el 1er i 2on Canal de T.V.E.

Amb l'esmentada instal·lació en aquest lloc i degut a la bona senyal que es rep dels Reemissors de Rocacorba, esperem poder emetre el 2on i 3er programa amb una bona imatge.

Cal agrair públicament les facilitats de tot tipus que pel seu emplaçament ha facilitat la família Ribot.

Pla Parcial Residencial Cal Sastre, S. A.

Han començat les obres d'Urbanització del Paratge Cal Sastre, al voltant de la Font del mateix nom.

La Urbanització té l'aprovació de la Comissió d'Urbanisme de la Generalitat, tant del Pla Parcial, com del projecte d'Urbanització de la 1a fase.

El municipi es gaudirà de la cessió gratuïta de zones verdes, jardins, terrenys per escoles, solars edificables segons les proporcions que assenyala la Llei del Sòl.

Reparació del campanar, del rellotge i del parallamps

Ben visibles han estat les obres que s'han hagut de fer al campanar, des de l'estructura fins al rellotge passant pel parallamps.

Quan es va veure que el campanar estava arranjat i que el rellotge no anava es pensà en la necessitat de fer-lo arreglar. Hi havien dues alternatives, o posar-ne un de nou elèctric o fer servir el que ja hi ha, que té una maquinària digna de museu. Es va demanar l'assessorament de gent d'aquí com En J. M. Xandri, i finalment s'optà per fer funcionar el vell. Posteriorment també s'ha aconseguit que les campanes horàries tornin a funcionar.

Per paliar les nombroses despeses existents, la Diputació ens va subvencionar amb 700.000,- ptes.



Reparació del Campanar.

Inauguració d'una segona línia d'alimentació elèctrica de reserva

El dia 10 de març s'inaugurava dins el "PLANER-83" la segona línia d'A. T. que suposarà una alimentació preferent a Sant Hilari Sacalm i la seva zona d'influència des de la línia de 25 KV. Sant Celoni-Arbúcies.

Fins ara la línia que venia d'Arbúcies era causa de problemes i averies molt sovint. Actualment no serà així i ja s'està pensant en una nova línia d'alimentació que vindria per un altre cantó, des de l'estació receptora de Centelles.

Les gestions per a portar a terme aquesta important millora han estat fetes per F.E.C.S.A., per l'Ajuntament i pels Serveis Territorials d'Indústria de la Generalitat. Encara que hi ha alguns problemes pel que fa a l'expropiació de terrenys de les afores d'Arbúcies, els tècnics responsables diuen que tot és qüestió de temps.

El pressupost inicial de les obres és de 23.250.000 Ptes., de les quals el 40% corresponen a l'aportació del Pla d'Electrificació Rural-83.

A la inauguració hi assistiren personalitats dels Serveis d'Indústria, de Governació, de FECSA i les autoritats locals.



Inauguració d'una nova línia de FECSA.

Plaça unió amb la riera de l'Hospital

Al mig del carrer de l'Hospital conflueixen la Riera de Vallicrosa i la del Torrent d'En Serras per a formar-ne una de sola. Prop del lloc on una dóna les aigües a l'altra, s'ha construït una petita placeta o racó útil, després d'haver tapat uns quants metres de la del Torrent d'En Serras.

Si ara només és un racó, quan s'hagi fet la cobertura de la Riera Vallicrosa hi haurà un aprofitable espai públic en una zona ja des de sempre deteriorada en serveis. Actualment hi ha un parell de bancs i uns gronxadors.



Plaça del Carrer de l'Hospital.

Enllumenat accés nord

El dia 12 d'agost de l'any passat s'inaugurava l'enllumenat públic de la carretera de la Font Picant dins la fase global coneguda com "Accés Nord". L'import de les obres és de 1.999.391,- Ptes. i la Diputació de Girona va donar una subvenció a fons perdut per import de 500.000,- Ptes., la resta es va pagar part l'Ajuntament i part els veïns afectats.

Enllumenat accés sud

També es va inaugurar l'electrificació de l'entrada a la població per la Carretera d'Arbúcies-Accés Sud. Comprèn el tros que va des de la Plaça Catalunya fins a la Plaça Espanya (davant Restaurant La Pedra Llarga). El seu pressupost total era de 2.454.850,- Ptes. i es va pagar de la següent manera:

- part l'Ajuntament.
- contribucions especials veïns afectats.

Jardí del 14 d'Abril

Fa temps s'arribà a un acord amb la família Carbonell referent als terrenys que hi ha prop de la Font del Cirerer, de la seva propietat. Després de debatre's alguns punts de caire urbanístic el Sr. Carbonell cedia la Font del Cirerer al municipi i també uns terrenys situats a tocar al Passeig 14 d'Abril, on s'hi ha fet una zona verda ajardinada d'ús públic.

Cal fer reconeixement de les facilitats aportades per la família Carbonell.

Tribuna del Camp de Futbol

Des de la seva construcció, la tribuna del camp estava per pagar en una part important. La quantitat gairebé arribava a les 400.000,- Ptes. i es devien a diverses empreses de la localitat.

L'Ajuntament va decidir pagar-ho i d'aquesta manera solventar el tema, ja que es tracta d'una instal·lació municipal.

Enllumenat

Els hiverns a Sant Hilari són llargs i durs i d'aquí la necessitat de disposar d'un nou enllumenat de cara a la pràctica d'esports com el futbol i l'atletisme.

Primer es va fer un projecte senzill que més tard fou substituït per un de més car, modern i millor. El cost total fou de 3.950.000,- Ptes. i es va pagar a través d'una aportació de Generalitat i Diputació i la resta fou pagada per l'Ajuntament.

Actualment es disposa d'un dels millors camps de la província.



Enllumenat del Camp de Futbol.

Enderrocaments produïts per les pluges al Camp de Futbol

Des de feia temps es demanaven ajudes i es feien projectes per intentar evitar allò que derrerament ha succeït, el derrumbament de la paret nord que donava al camp i d'uns metres de grades del cantó ést, prop a la tribuna.

S'han fet les obres per a deixar-ho millor que abans. La Diputació de Girona ens ha subvencionat amb un 50% del cost total.

Pavelló Poliesportiu Municipal

En l'últim Butlletí que va publicar aquest Ajuntament deiem que el projecte per la construcció d'una Sala Poliesportiva en els terrenys de la Font de la Baga, es trobava en fase d'exposició al públic i de contractació de les obres, amb un pressupost de 46.231.122,- Ptes., i que aquesta contractació havia de fer-se per concurs-subhasta, i que l'obra estaria financiada per Generalitat - Diputació i Ajuntament.

L'obra fou adjudicada a l'Empresa Equiesport, S. A. i a tal efecte es va subscriure el corresponent contracte d'obra el dia 3 de juliol de 1982, comprometent-se l'empresa a tenir acabades les obres el 31 de desembre del mateix any.

Malgrat tot això sortiren diverses incidències en el transcurs de la realització de les obres que no permeteren el seu acabament en la data prevista; però per fi el juny de l'any passat va poguer-se inaugurar amb l'assistència de remarcades personalitats: El President de l'Excma. Diputació de Girona, En Salvador Carrera i Comas, Sr. Jaume Rosell i Sanuy (Sub-Director General de l'Esport) enttre altres autoritats.

Aquesta obra permet la pràctica, de forma còmoda i amb qualsevol climatologia, del bàsket, handbol, boleibol, hokei, tennis i gimnàs, i està especialment dissenyat per a la promoció i pràctica dels esports entre els més petits, encara que té una capacitat per 500 persones per l'esport de competició. Compta amb vestuaris, lavabos, dutxes, sales de màquines, sales de monitors, magatzems de material, etc. i actualment ja està en funcionament. Es pot afirmar sens dubte que la seva inauguració era esperada per la gent del nostre poble.

Nogensmenys surgiren també altres despeses que en un principi no s'havien pressupostat, tal com eren: murs, paret costat riera, modificació d'estructures, col·locació de parket, etc.. I per tant el pressupost final va ser bastant superior al que en un principi havíem calculat.

També a part del Pressupost es varen haver de comprar complements esportius pel Pavelló, per poder practicar els diferents esports per un import de 1.775.000,- Ptes. i que a continuació es detallen: 2 Porteries Hokei patins amb xarxa, 2 Porteries Handbol amb xarxa, Postes i xarxa boleibol, Postes i xarxa tennis, 2 Potros, 2 Plintos, 2 Cavalls, Paral·leles, Paral·leles Asimètriques, Anelles, Barra fixa, Barra equilibris, 3 Espatlleres (de 3 places), Escala, Corda, 6 Trampolins, 10 màrfregues (2x1 m.), 1 Barra de trepar, Ancoratges Barrat, Porteries bàsquet, Marcador Electrònic.



Inauguració del Pavelló.

Festa de l'Esport

Es va fer coincidir la festa de l'Esport amb la inauguració del Pavelló i d'aquí que adquirí's més importància la diada, tant per la gran concentració de públic en tots els actes com per la presència de personalitats del món de l'esport.

Diferents entitats varen organitzar actes i es va cloure la festa amb un sopar de germanor i amb l'elecció dels millors esportistes de l'any.

Els guanyadors foren: Ramon Brugués i Masó, jugador del C. E. Sant Hilari. Ivanna Masó i Carrasco, atleta de la Penya Barcelonista.

Es va concedir un premi especial a l'atleta: A. Delgado Pinos per haver quedat campió de Catalunya en 3.000 m. llisos.

El millor esportista de l'any 84 ha estat en Francesc Miralpeix i Villegas, del Club Tennis St. Hilari.

Rally

El IV Rally Sant Hilari era puntuable pel Campionat de Catalunya i Provincial de Rallys.

Es va celebrar els dies 7 i 8 d'agost/83 per les carreteres dels voltants de Sant Hilari.

El recorregut fou de 420 Kms., dels quals n'hi havien 140 de cronometrats.

Els guanyadors varen ser l'equip d'En Josep Bases i Pili Màs, sobre un total de 40 participants.

Va ser organitzat per la Penya Automobilística Sant Hilari i patrocinat per Font Vella.

El V Rally es disputà els dies 14 i 15 de juliol de 1984.

Festes de caire local

Les dues festes de caire local que l'Ajuntament ha designat per aquest any 1984, són els dies 29 i 30 d'agost, que coincideixen amb els dos primers dies de la Festa Major.

Cotxes Antics

El dia 12 de febrer d'enguany es va celebrar, com a pòrtic del Rally Costa Brava, per primera vegada (ja que l'any passat la neu no ho va permetre) el Rally de Cotxes Antics Barcelona-Sant Hilari-Lloret. Els cotxes quedaren exposats a la plaça del Dr. Gravolosa.

Reglament d'ús del Mercat Municipal

Es va aprovar en sessió de Ple de data 19-1-84, i posteriorment es va exposar al públic per a possibles reclamacions. Tothom que hi estigui interessat es pot adreçar a les Oficines de l'Ajuntament.

Campanya "Catalunya cara neta"

L'Ajuntament de Sant Hilari Sacalm amb la col·laboració de les Entitats del poble i el suport de la Direcció General d'Acció Cívica de la Generalitat de Catalunya, porta a terme la Campanya "Catalunya cara neta".

Consisteix en la mentalització ciutadana per a millorar la qualitat de vida, que al nostre poble es concretarà en:

- Accions d'arranjament de 50 fonts del terme municipal de Sant Hilari.
- Neteja de llocs per part de voluntaris.
- Ajardiment dels patis de l'Escola Pública i del Centre de F. P..

Aprofitem el moment per a convidar a que tothom hi posi el seu particular gra de sorra. Una Catalunya neta ha de ser el resultat de molts "Sant Hilaris" nets.

Centre de la Creu Roja

L'Ajuntament va acordar demanar al President Provincial de la Creu Roja la creació d'un Centre en aquesta població el qual podria estar ubicat en la Ctra. de la Font Picant, que constés d'un servei de primers auxilis en carretera i servei d'ambulància.

Nou Consistori

El dia 23 de maig d'enguany es va celebrar l'Acte de la Sessió Pública de Constitució del nou Ajuntament. L'única llista presentada, la de C. i U., va accedir al govern municipal, i està formada pels següents membres:

Francesc Xavier Rosell i Terris, Jaume Pararedа i Gubau, Josep Pujol i Canaleta, Lluís Planas i Masaneda, Ramon Masferrer i Crous, Josep Masnou i Molist, Lluís Font i Masferrer, Josep Maria Vila i Bassols, Maria Dolors Vila i Fauria, Maria Angels Nevado i Buenavida, Josep Garriga i Fugueras.

Aquell que estigui interessat en tenir una trobada amb l'Alcalde o amb algun Conseller, pot adreçar-se a les oficines d'aquest Ajuntament i concertar l'entrevista.

Pel que fa a urbanisme i a temes d'obres es recorda que normalment el dijous de cada setmana hi ha el Conseller d'Obres de l'Ajuntament i els serveis tècnics municipals que estan a disposició per a qualsevol consulta.

Les sessions de Ple es fan el 3r dijous de cada mes a les 9 del vespre.

Les sessions de Permanent es fan el 1r, 2n i 4rt dijous de cada mes a dos quarts de nou del vespre.

L'Alcalde, En Francesc Xavier Rosell i Terris continua formant part de la Diputació Provincial de Girona, on ocupa el càrrec de President de la Comissió de Cooperació i és membre de la Comissió de Turisme.

Candidatura d'En F. Xavier Rosell i Terris per la Comissió d'Urbanisme

L'Alcalde de la nostra vila En Francesc Xavier Rosell i Terris, amb el recolzament de l'Ajuntament, presentà en el mes de gener d'enguany la seva Candidatura per a formar part de la Comissió d'Urbanisme de Catalunya i va sortir elegit en representació dels Ajuntaments de les comarques de Girona de menys de 10.000 habitants.

Inventari Patrimonial

Des de feia anys no hi havia un Inventari dels Béns Municipals, i se n'ha confeccionat un que en resum dóna aquestes xifres com a valor en pessetes (any 1983):

Patrimoni d'ús públic (Escorxador Municipal, Casa Consistorial, Plaça Gravalosa, Jardí carrer Hospital, Placeta Cal Ros, Terrenys Font de la Baga, Font del Cirerer, Equipaments Turó d'En Rovira, Cementiri vell, etc.)	213.553.000
Patrimoni Propi (Casa Guàrdia Civil, solars Urb. TEFISA, solars Urb. Antoni Gaudí, solar Carrer Avets, Font d'En Jové, etc.	29.295.000
Béns Mobles (Màquines d'escriure, Foto-copiadora, calculadores, etc.)	3.102.000
Vehicles (Cotxe Policia Municipal, Ambulància, Cotxe funerari, camió escombraries).	5.400.000
Museu	642.500
Terrenys on estan ubicats els Pavellons de l'Ajuntament de Barcelona	28.178.300
TOTAL	280.370.800

ARBRES. S'han plantat 100 plàtans al Passeig de la Miranda amb un pressupost de 200.000 Ptes. i uns altres de més petits al Carrer Busquets i Punset.
Ensems s'han anat col·locant els que per una o altra raó mancaven en alguns indrets.

Noves Associacions

S'ha creat l'Associació Ça-Calm Exprés i la seva finalitat és l'estudi de qualsevol manifestació cultural de la nostra vila. Pretén portar a terme activitats culturals i científiques i fomentar i defensar el Patrimoni natural, històric, artístic i folklòric del nostre poble i les seves tradicions.

També s'ha format l'Associació d'Empresaris d'Hostaleria de Sant Hilari, la qual té per objecte defensar els interessos dels sector d'Hostaleria del nostre municipi. El President d'aquesta Associació és En Joaquim Cornet i Vázquez.

També s'ha constituït el Club Tennis Sant Hilari i n'és president en Josep Masó.

Llei d'Alta Muntanya

No és cap secret per a ningú que la zona de Les Guilleries, com a moltes altres muntanyes, es troba en fase regressiva en alguns aspectes bàsics com és el poblacional i l'econòmic.

Al març del 83 s'aprobava pel Parlament de Catalunya la Llei d'Alta Muntanya, que diu així entre els seus artícles:

Article 3. - 1. Són zones de muntanya, als afectes d'aquesta Llei, el territoris configurats per u o més termes municipals, no situats en comarques de muntanya, que reuneixen alguna de les següents condicions:

Tenir un pendent mitjà superior al 20% i tenir situat el 60% com a mínim de llur superfície en cotes superiors a 700 m.

3. El municipi o els municipis que compleixen alguna de les condicions establertes en l'apartat 1, poden sol·licitar d'ésser declarats zona de muntanya al Consell Executiu de la Generalitat, el qual aprovarà la declaració per decret, previ informe del Consell General de Muntanya.

Article 5. - El pla comarcal de muntanya i el programa d'actuació corresponent han de determinar, com a mínim, objectius i mitjans en relació amb:

a) La defensa, la conservació i la restauració del medi físic i del patrimoni històric-artístic.
b) La protecció i el foment de les activitats agràries.
c) La promoció i la protecció de la indústria, del turisme i de l'artesania.
d) L'Habitatge.
e) Les obres públiques anb especial prioritat a la xarxa viària.
f) La sanitat i l'assistència social.
g) L'ensenyament i l'esport.

L'Ajuntament en sessió de Ple i d'acord amb la Llei aprovada el març/83 pel Parlament de Catalunya, va demanar ser considerat com a municipi de zona d'Alta Muntanya.

Un cop feta aquesta prèvia sol·licitut ara estem pendents de la divisió corresponent.

Creiem que l'entrar dins d'aquestes zones serà molt positiu quan a les perspectives de futur per a Sant Hilari.

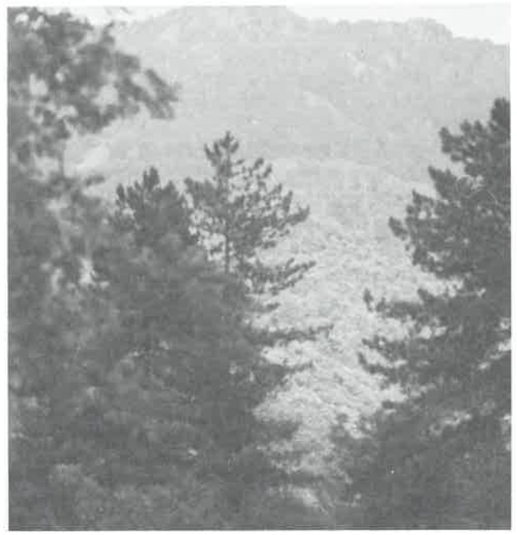

Sortida de la Mancomunitat Montseny-Guilleries

D'ençà de la publicació del darrer Butlletí l'Ajuntament de Sant Hilari Sacalm, a través del Consistori d'abans, va decidir per unanimitat deixar de ser membre de la Mancomunitat Montseny-Guilleries.

El Consistori va considerar que no era gaire eficaç per a diversos aspectes continuar formant-ne part. Malgrat tot, aquest Ajuntament va manifestar que estarà sempre obert al diàleg per respondre els problemes que puguin sorgir amb els Municipis integrants de la Mancomunitat, i la plena solidaritat i col·laboració per a la solució de problemes concrets sempre que calgui.

El Consistori actual té més confiança en les repercusions que pugui tenir la Llei d'Alta Muntanya de cara al sector de les Guilleries, ja que cada cop més els centres d'interés es van desplaçant i deixen una mica amb menys sentit la funció de la Mancomunitat respecte a poblacions com Sant Hilari i Espinelves, per exemple.

Moció de l'Alcaldia

Es va enviar al Ministre d'Economia i Finances una Moció per part de l'Alcaldia sobre el repartiment del Fons Nacional de Cooperació Municipal portat a terme per l'esmentat Ministeri. Literalment deia així:

"Durant aquests últims anys F.N.C.M. ha distribuït d'una forma poc equitativa i injusta els seus recursos. Per posar un exemple, podem dir que a l'any 1981 els municipis de menys de 5.000 habitants cobraven 2.632'07, avui cobren 2.944'85, en canvi els municipis de 1.000.000 d'habitants l'any 1981 cobraven 4.818'46 i actualment cobren 8.392'82.

És per això que no pot tolerar-se, que cada any la diferència s'incrementi i siguin els municipis mitjans i més aviat petits, com ara és el nostre, els que haguem de pagar els increments dels més grans.

Considero que aquest procediment és un greuge per aquelles persones que no viuen a les grans ciutats i soms tractats de ciutadans de segona categoria. Per aquest motiu demano al Ple d'aquest Ajuntament l'aprovació del següent acord:

Que aquest Ajuntament es dirigeixi al Ministre d'Economia i Finances del Govern Central amb els següents termes:

"Considero que la distribució del D.N.C.M. perjudica sensiblement als municipis petits i mitjans i provoca d'aquesta manera un greuge comparatiu als municipis petits i mitjans i als de les grans ciutats. Per tant, demano que sigui estudiada detingudament aquesta qüestió, incrementant la participació dels Municipis més afectats per aquesta discriminació.

Sant Hilari Sacalm, a 7 d'octubre de 1983".

Ordenança fiscal –Solars sense tancar–

Existeix en aquest Ajuntament l'ordenança fiscal reguladora de solars sense tancar. Aquesta ordenança s'aplica a tots aquells solars que no es troben edificats ni tenen feta cap mena de tanca que els separi del carrer, a raó de 200,- Ptes. per metre linial de façana.

S'ha acordat procedir a la formació del Padró de solars sense tancar. Es prega a tots els propietaris de terrenys urbans que no la tinguin feta, que procedeixin a fer-la, ja que els terrenys que no estiguin tancats seran inclosos al registre per a 1984.

Així mateix, s'ha acordat la formació del Padró de solars sense edificar, i es procedirà a fer l'oportuna gestió d'inspecció.

Es prega a tots els propietaris que passin per l'Ajuntament amb l'escriptura a fi de fer l'alta al Padró.

Noves ordenances municipals

L'Ajuntament acordà incrementar algunes de les ordenances fiscals pel present exercici de 1984, ja que hi ha ordenances que no havien estat modificades des de feia 6 anys i altres des de feia 4 anys.

Per una més àmplia informació podeu adreçarvos a les Oficines de l'Ajuntament, ja que aquestes ordenances per la seva complexitat es fa difícil resumir-les en aquest butlletí.

Pagament impost municipal de circulació

Es recorda que el termini en període voluntari pel pagament de l'impost municipal de circulació de vehícles finalitzà el 31 de març passat. Aquest Ajuntament ha concedit un nou termini per poder-lo pagar sense recàrrec, que va finir el 30 de juny passat. A partir d'aquesta dada el cobrament s'ha passat per via executiva amb un 20% de recàrrec.

Campanya contra la plaga de l'eruga peluda dels suros Lymandria Dispar

Aquest any a l'igual que l'any passat i juntament amb el Servei de Protecció dels Vegetals de la Generalitat de Catalunya, l'Excma. Diputació de Girona, Ajuntaments de la nostra comarca i Cambres Agràries, s'ha portat a terme una Campanya en les zones afectades, contra la Plaga de l'Eruga Peluda dels Suros.

L'extensió a tractar ha estat de 9.965 Ha., amb un cost total de 15.000.000,- de Ptes., les quals s'han pagat de la següent manera:

- Servei de Protecció dels Vegetals de la Generalitat de Catalunya	12.000.000
- Excma. Diputació de Girona	2.000.000
- Ajuntaments i propietaris afectats	837.060

Avís

Aquelles persones que estiguin interessades en l'adquisició de solars o parcel·les per a edificar, se'ls recomana que abans de fer cap tracte es dirigeixin a les Oficines de l'Ajuntament, on se'ls informarà de la qualificació urbanística del solar o parcel·la que vulguin comprar.

Comentari del Pressupost

PRESSUPOST DE DESPESES

Capítol 1r.- Inclou totes les despeses del personal que té l'Ajuntament, tant el de plantilla, el contractat administrativament i el laboral, així com les cobertures d'assegurances social, mutualitat laboral i assistència metge-farmacèutica.

Capítol 2n.- Correspon el que en podríem dir les despeses generals de funcionament, manteniment i entreteniment de la major part dels serveis que presta l'Ajuntament, així com les despeses de llum, calefacció, aigua, etc., de totes les dependències i edificis que depenen de l'Ajuntament.

Capítol 3r.- Comprén bàsicament les amotitzacions d'interessos dels crèdits que l'Ajuntament té concertats amb les Entitats Bancàries.

Capítol 4t.- Abarca principalment les subvencions que dóna l'Ajuntament a les distintes Entitats del nostre poble.

Capítol 9è.- Són les amortitzacions de capital dels crèdits que l'Ajuntament té concertats amb les Entitats Bancàries.

PRESSUPOST D'INGRESSOS

Capítol 1r.- Comprèn les participacions i recàrrecs que rep aquest Ajuntament de les diferents contribucions i dels impostos de l'Estat.

Capítol 2n.- Fa referència al que es considera impostos directes que cobra l'Ajuntament i que principalment el forma l'impost municipal de circulació.

Capítol 3r.- Bàsicament és el que l'Ajuntament recull de manera directa a través de les seves pròpies ordenances fiscals, sobre la prestació dels distints serveis o aprofitaments especials.

Capítol 4t.- Comprèn la participació que rep aquest Ajuntament a través del Fons Nacional de Cooperació Municipal, així com les diverses subvencions d'organismes provincials, autonòmics o estatals.

Capítol 5è.- Està format pel lloguer que cobra l'Ajuntament del Quarter de la Guàrdia Civil.

El Pressupost de l'any 1983 suposa un notable increment envers el del 1982. Això és degut fonamentalment a que l'any 1983 s'ha intentat ajustar-lo al màxim a la realitat, tant pel que representa l'estat d'ingressos com de despeses.

En l'estat d'ingressos l'increment ve donat principalment per una major participació en els impostos de l'Estat.

El capítol de despeses representa una major despesa tant per l'ampliació de serveis com de manteniment de dependències municipals, així com un increment amb un major nombre de funcionaris.

PRESSUPOST INVERSIONS 1983

INGRESSOS

CAPÍTOL III - **TAXES I ALTRES INGRESSOS**		
361. Contribucions Especials		
361.01 Enllumenat Accés Sud	945.796	
		945.796
CAPÍTOL 7 - **TRANSFARÈNCIES DE CAPITAL**		
732. Subvencions dels Ens Territorials		
732.01 Generalitat Catalunya Sala Polivalent	4.500.000	
732.02 Diputació Provincial » »	13.000.000	
732.03 Diputació Provincial » »	730.802	
732.04 Diputació Provincial	1.000.000	
732.05 Diputació Provincial (E. Accés Sud)	500.000	
735. **REMANENTS INGRESSOS PRESSUPOST INVERSIONS 1982**		
735.01 Con. Especials (E. Accés Nord)	999.391	
735.02 Subvenció Generalitat Sala Polivalent	15.500.000	
735.03 Crèdit Banc Crèdit Local	25.000.000	
735.04 C. Especials Sanejament Riera Vallicrosa	2.098.107	
735.05 Subvenció Diputació Pla Obres i Serveis	7.990.531	
735.06 Existència Caixa 31-12-82	1.671.889	
		72.990.720
CAPÍTOL 9 - **VARIACIÓ PASSIUS FINANCERS**		
956. Prèstecs a Organismes Autònoms Administratius		
955.01 Banc Crèdit Local Espanya, P.O.S. Riera Vallicrosa	5.800.220	
953. **PRÉSTECS LLARG TERMINI ENTS TERRITORIALS**		
953.01 Crèdit Diputació Enl. Accés Nord	1.000.000	
953.02 Crèdit Diputació Sala Polivalent Zona Esportiva	1.000.000	
956. **PRÉSTECS LLARG TERMINI EMPRESES FINANCERES**		
956.01 Crèdit C.P.V.A. (Sala Polivalent)	6.000.000	
956.02 Crèdit C.P.D. (Sala Polivalent)	6.000.000	
		19.800.220
TOTAL PRESSUPOST INGRESSOS		93.736.736

DESPESES

CAPÍTOL 6 - **INVERSIONS REALS**		
61.		
611.6 2a Fase Sanejament Riera Vallicrosa	8.960.064	
612.6 Ampliació Projecte Sanejament Riera Vallicrosa	5.800.220	
		14.760.284
62		
621.7 Instal·lació Sala Polivalent Zona Esportiva	42.300.463	
622.7 Ampliació Projecte I.S.P.Z.E.	29.730.802	
623.7 Enllumenat Camp de Futbol	1.500.000	
		73.531.265
63		
ACCÉS NORD		
631.6 Enllumenat Accés Nord	1.999.391	
632.6 Ampliació Enllumenat Accés Nord	1.000.000	
		2.999.391
64		
ACCÉS SUD		
641.6 Accés Sud	2.445.796	
		2.445.796
TOTAL DESPESES		93.736.736

Pressupost Municipal Ordinari d'Ingressos de l'Exercici 1983

CONCEPTE:	Consignació
CAPÍTOL I - **IMPOSTOS DIRECTES**	
Recàrrec I.R.T.P.	64.000
Quota Contribució Rústica	322.193
Quota Contribució Urbana	9.157.466
Llicència Fiscal Impost Industrial	4.656.684
Impost increment valor terrenys	3.228.342
TOTAL CAPÍTOL I	17.428.685
CAPÍTOL II. - **IMPOSTOS INDIRECTES**	
Consumicions en establiments hotelers	19.540
Impost Circulació Vehícles	3.475.437
TOTAL CAPÍTOL II	3.494.977
CAPÍTOL III. - **TAXES I ALTRES INGRESSOS**	
Expedició de documents	66.651
Guarderia Rural	46.945
Ensenyament	48.500
Hospitals, clíniques, etc.	301.200
Llicències Urbanístiques	2.652.767
Llicències d'obertura establiments	232.364
Inspecció vehícles, calderes i motors	381.270
Recollida d'escombraries	2.541.250
Clavegueram	666.823
Serveis fúnebres	576.000
Cementiri	598.000
Mercats	1.009.068
Escorxador	333.720
Entrades de cotxe i reserva d'aparcament	837.880
Taules i cadires	153.600
Empostissats i tribunes	100.400
Desbastat de canalons	7.094
Terrasses, miradors i voladissos	432.100
Rails, postes, cables	2.496.188
Anuncis	2.700
Aparadors i vitrines	68.050
Multes	87.300
Imprevistos	641.352
TOTAL CAPÍTOL III	14.281.222
CAPÍTOL IV. - **TRANSFERÈNCIES CORRENTS**	
Participació F.N. Cooperació Municipal	19.449.658
Subvencions	5.628.232
TOTAL CAPÍTOL IV	25.476.170
CAPÍTOL V. - **INGRESSOS PATRIMONIALS**	
Rendes d'immoles	1.518
TOTAL CAPÍTOL V	1.518
TOTAL PRESSUPOST	60.682.572

Pressupost Municipal Ordinari de Despeses de l'Exercici 1983

CONCEPTE:	Consignació
CAPÍTOL I. - **REMUNERACIONS PERSONAL**	
Retribucions bàsiques	4.374.845
Despeses de representació	2.047.431
Retribucions complementàries	4.464.792
Ajut familiar	71.851
Casa Vivenda	180.150
Personal laboral	5.395.396
Personal contractat	5.419.317
S. Socials	2.361.782'90
Assistència mèdica-farmacèutica	695.801
Quotes de ls Munpal.	2.802.652'67
TOTAL CAPÍTOL I.	27.814.018'47
CAPÍTOL II. - **COMPRA BÉNS CORRENTS**	
Despeses d'oficines	2.148.426
Lloguers	200.000
Reparacions ordinàries	474.856
Neteja, calefacció i enllumenat	369.083
Dietes membres Corporació	209.495
Dietes personal	43.250
Vestuari i equip personal	178.551
Material tècnic i especial	427.970
Combustibles i materials auxiliars	925.568
Suministre aigua, gas i electricitat	7.629.513'17
Contractes prestació serveis	1.595.232'72
Altres despeses especials funcionament	5.001.118'33
Conservació vehícles	524.713
Conservació maquinària	5.124.091'20
D'altres inversions	1.180.999'32
Equip d'oficina	65.600
Altre material inventariable	586.428'54
Despeses que originin serveis nova creació	68.718
TOTAL CAPÍTOL II	26.753.613'08
CAPÍTOL III. - **INTERESSOS**	
Interessos d'empreses comercials	4.113.871'05
TOTAL CAPÍTOL III	4.113.871'05
CAPÍTOL IV. - **TRANSFERÈNCIES CORRENTS**	
A Entitats que supleixen serveis	183.600
Altres transferències	728.828
Atencions benèfiques	55.843
TOTAL CAPÍTOL IV	968.271
CAPÍTOL IX. - **AMORTITZACIÓ PRÉSTECS**	
Amortització préstecs d'empreses comercials	1.029.798'40
Devolució Dipòsits famílies	3.000
TOTAL CAPÍTOL IX	1.032.798'40
TOTAL PRESSUPOST	60.682.572

PRESSUPOST D'INGRESSOS-EXERCICI 1983

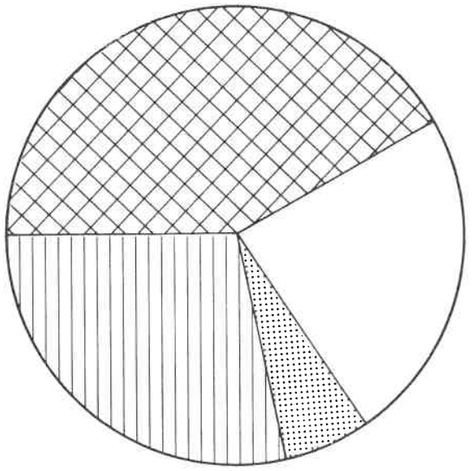

23,54 %	Taxes i altres ingressos
41,98 %	Transferències corrents
5,75 %	Impostos indirectes
28,73 %	Impostos directes

PRESSUPOST DE DESPESES - EXERCICI 1983

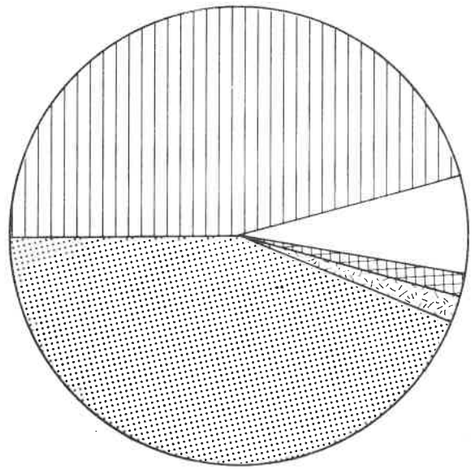

46,00 %	Remuneracions personal
6,70 %	Interessos
1,60 %	Transferències corrents
1,70 %	Compra bens corrents
44,00 %	Amortitzacions préstecs

INDEX

Un bucòlic paisatge de les Guilleries, pintura	Núria Tort
Salutació	
El millor de Sant Hilari: la seva gent	Josep M.ª Alimbau i Argila
Vacances dels vells	Teresa Pàmies
Notes del Casal	Soledat Ridaura
La Música a Sant Hilari	Francesc Danés
Petits Cantaires	La Coral
Cobertura de la Riera de Vallicrosa	Fotos Amadeu
Escola de Belles Arts	Joan Mir i Núria Tort
Campions! L'esport al Col·legi Sant Josep	Col·legi Sant Josep
Apunts de la Llar Infantil "Les Cent Fonts"	Germanes Carmelites
La Fundació del Club Tennis de Sant Hilari	Club de Tennis
Llar Parroquial de Joanet	Mn. Joan Tuneu
Actes religiosos	
Actes recreatius	
Crònica de l'any	Fotos Amadeu i Rossell
Una vida dedicada a l'escola	A. Serradesanferm
Estampes de calaixera	Fotos de particulars
El Teatre a Sant Hilari	Enric Gallifa
Temps de tardor	Carme Timoneda
XXV Aniversari dels Concursos de Talla de Troncs	A. Serradesanferm
VIII Concurs Literari Escolar Local	Magda Masó, Carme Duran i Montse Duran
Un hilarienc il·lustre	A. Pladevall i Comissió Organitzadora de l'Homenatge de St. Hilari al General Moragues.
Notes de turisme	Associació d'Hostaleria
Col·laboradors	
Informació municipal	
Index	
Un racó de Sant Hilari, dibuix	Joan Mir

Fotografies: AMADEU, ROSSELL, BOSCH i arxius A. Serradesanferm
Impressió i fotocomposició: IND. GRÀFIQUES DURAN, S. A.
Edita: COMISSIÓ DE FESTES
Coordinador: Àngel Serradesanferm i Valls
Dipòsit Legal GI. 709 - 1984

